

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

De morte Peregrini

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

cum, & nutum illum ac supercilium, quo totum Olympum tremefacit, tribuunt. h Alcibiadis nepotes.] Perditissimus nepos Alcibiadis apud Platonem in Symposio, ebrius loqui introducitur. i Socrates vnde cum viris traditus est.] Vnde cum viris capitalibus, & in carcerem coniectus, tandem veneno sublatus est: vt videre licet in Bis accusato. Meletum Socratis accusatorem damnatum capitis, ex Laertij Platone scimus. k Ad hęc Sardanapalus.] Primi mortaliū Assyri, rege Nino duce, ausi in exterarum gentium arma ferre narrantur, quarum multas sibi subdiderunt. Orbis imperiū diu resentū, eorum rex vltimus Sardanapalus, à Medis in bellū prouocatus & victus, amiser. l Orcū mihi narras.] Salust. in Catiline bello. Credo falsa existimans ea, quę de inferis memorantur, diuerso itinere malos à hinc loca tetra, inculta, fœda atq; formidulosa habere. i. habitare. m Audio Minoa.] Socrates in Gorgia Platonis refert Ionem hæc dixisse Plutoni: Ego igitur constitui meos filios iudices, duos quidē ex Asia. Minoē scilicet & Rhadamanthū: vnū verò ex Europa, Aeacū. Hi ergo post quā mortui fuerint, iudicabunt in præto quodā ibiq; in trinitio ex quo geminae pateant vię, altera quidē ad tartarū, altera verò ad insulas beatorū. Asiaticos Rhadamanthus, eos verò qui ab Europa venient, Aeacus iudicabit. Minoi autem id munus iniungam, vt ipse diiudicet, si quid ambiguum fuerit, vt iustissimè procedat iudiciū, recteq; fiat transmissio animarū. Ibi etiam legitur, quòd vterq; ipsorum virgam tenet dum iudicat. Minos autem considerans sedet, auream habens sceptrum, de quare meminit & Homerus. n Sisypho puniet.] De Sisypho ob latrocinia à Theseo Aibentensium rege interfecto, quomodo saxum voluendo prematur apud inferos, est apud Ouid. 13. Metaph. Virgil. quoq; lib. 6. Aeneid. Vide etiam prouerbiū, Saxum voluere.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕ DE MORTE
 γειν τολούτς. Peregrini.

Vincenzio Obsopeo interprete.

ARGUMENTVM.

¶ Nescitur hic Lucianus id quod aliàs quoque libenter facit, arrogantiam & insanam glorię cupiditatem, precipi-

præcipuè Philosophorum, ut cuius gratia plerique omnia audeant, neque quicquam intentatum relinquunt. Atque eius rei exemplum, Peregrini huius mortem describit, qui ut famam aliquam sui relinqueret, in Olympijs constructo rogo, seipsum in ignem ultro coniecit, atque ita extinxerit. Quanquam autem potissimum ea commemorat, quæ circa mortem illius acta sunt, id quod etiam inscriptio ac titulus pollicentur: interim tamen & vitam eiusdem & facinora persequitur, à quibus progressus ille, ad hoc genus studiorum postremo sese contulerit, & hoc sub aliena persona, à qua ipsum etiam modum & causam mortis, in qua præcipuè mirebantur sectatores illius, refelli a refutati facit, nimirum ut eam inuidiam à se ipso remoueret. Apparet enim illis tum temporibus Peregrini nomen non ita leue aut vile apud multos fuisse, præsertim imperitiores, quibus facti huiusce nouitas admirationem inculferat, quemadmodum & ex A. Gellio animaduertere licet, qui ipse quoque honorificam illius mentionem facit lib. 12. cap. 11. Videturque omnino Stoica quadam animi pertinacia, vitæque rædiorum mortem ultro sibi conseruasse, quemadmodum & alios quosdam eiusdem professionis viros fecisse aliquid legimus. Sed quod idem hoc in Olympijs potissimum, & frequentissimo hominum conuentu fecit, ambitionis argumentum præ se fert, ac reprehensioni locum dedit. Et est sanè eiusmodi res ambitio, ut multos eò dementiæ adigit, ut dum gloriam nimis auidè captant, in summam interim temeritatem & infamiam præcipitentur, nihil neque pensi neque moderati habentes, dummodo famam tantopere ambitam post se relinquunt: cuiusmodi Proteos vitinè nec nostra ætas quosdam tulisset, *ἀλλὰ τὰ ἄλλα καὶ ἀποβίβω μὲν κεντρίοι φασι.* Cæterum fuit hic Peregrinus, philosophus quispiam ex seuerioribus illis Stoicæ disciplinæ professoribus (Lucianus Cynicum videri vult) patria Parianus, ex Ponto, temporibus Traiani viuens, equalis Epicteto, Dioni, Musonio, &c. quem se Gellius

lius vidisse quoque ait Athenis extra urbem in tugurio quodam habitantem. A principio Christianorū quoque religionem aliquandiu secutus fuit, sed mox ad philosophiam relapsus, ab illis, ut Luciano placet, propter ritus ipsorum neglectos atque præteritos repudiatus.

LUCIANVS CRONIO
Salutem.

Α Ουκίανος Κρο-
νία ἢ πρῶτος
τερ. Ο ἱακός
δαίμων Περ-
ζών. ἢ ἰός αὐτὸς ἔχαρξεν
ἐνομασίῳ αὐτὸν, Προτιός,
αὐτὸς δὲ ἰκάνο τὸ τοῦ Ο
μυηκού. Πρωτίος ἰπαθερ.
ἄπαντα γὰρ δόξας ἐνικα γι-
νόμην, καὶ μνείας προ-
πῶς προπόμην, τὰ τελευ-
τάια ταῦτα καὶ πῦρ ἰψήντο
τοῦστέφ ἄρα ὠϊρωτι τῆς δό-
ξης ἔχρητο. καὶ νῦν ἰκάν
ἀπλοθράσῳ ἅλοι ὁ βίλιτιστ,
κατὰ τὸν Εμπεδοκλία, παρ
ἴσορ ὁ μὲν ἰκάν δαγαθῶν ἰς
πυράθυ, ἰμβαλὸν ἰαυτὸν ἄς
τὸς κρατήρας, ὁ δὲ ἰκάνδας
οὗτὸ πλὴν πολυανθρωποτα-
τῶ τῶν Ἐπιλυκῶν πανη-
γυριῶν τηρέσας, πυράθῳ ὅτι
μυζι.

L Nfelix ille Pe-
regrinus, aut
(quo nomine
potissimum de-
lectari visus est se ipse no-
minando) Proteus, illud i-
psum Homericæ Protei pas-
sus est: nihil enim non glo-
riæ gratia fieri sustinuit:
cumque infinitis mutationi-
bus transformatus esset, pos-
sitem ignis quoque fa-
ctus est. Usque adeo gloriæ
cupidine tenebatur. Et
nunc optimus ille in carbon-
es & fauillas redactus est
post Empedoclem, nisi quod
hic temerarium facinus ce-
lare conatus, clanculum
in crateras se dedit præ-
cipitem: porro genero-
sus ille populosissimo Græ-
corum conuentu obseruato,
ingentis.

μεγίστην νίκην, ἐν κήδεσσι
 ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ἢ δὲ
 γὰρ τινὰς, ἵπὲρ τούτων ἁπάντων
 αἰὲς τὸς Ἑλλήνας, οὐκ ἔστι σοφῶν
 δὲ ἡμῶν τὸ τοιμήματ'·
 πομπὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὄρεσθαι
 σε γιλῶντα ἐπὶ τῇ κορῆνι τοῦ
 γέροντος· μάλλον δὲ καὶ ἀ-
 κῶ βοῶντ'· οἷά σε ἀκὸς
 βοῶν, ὡς τῆς ἀβελτησίας, ὡς τῆς
 δολοκοπίας, ὡς τῶν ἀκῶν, ἀ-
 λείων ἐδάμαρτο περὶ αὐτῶν.
 οὐ μὲν οὐκ ἰσχυρὰ ταῦτα, καὶ
 μακρῶ ἀσφαλές· ἐγὼ δὲ
 παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, ἢ ἕτι πρό-
 τερον, ἐν πομπῇ πλῆθει τῶν
 ἀκρατῶν ἔπομ' αὐτὰ, ἐν ἰσχυ-
 ρῶν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμα-
 ζον τὴν ἀπόνοιαν τῆς γέροντος.
 ἢ ἔμ' δὲ τινος, οἷ καὶ αὐτοὶ ἐ-
 γίνοντο ἐν αὐτῷ, ἀπὸ ὀλίγου
 δῆλον, ἵπὸ τῶν ἡμιτῶν ἐγὼ
 δὲ Διόσκοπιδου, ὡς περὶ ὁ Ακ-
 τῶν ἵπὸ τῶν ἡμιτῶν, ἢ ὁ ἀνε-
 ψίδος αὐτῆς, ὁ Περθεύς ἵπὸ τῆς Μαι-
 νάδων. ἢ πᾶσι τῶν πράγματων
 ὁμοιοῦσιν ἐλάθει μὲν, τῆς ποιη-
 τῶν οἰδοῦ, οἷος γὰρ μὲν, ἢ ἡλικία
 ἔλαον δὲ canibus, aut consobrino eius^a Pentheu δὲ Bacchis.

Ceterum totius rei apparatus talis erat. cetenim Poëtam haud
 dubie qualis fuerit nosti, cum quantas per omnem vitam
 itaq;.

ἰτραγῶδα παρ' ὅλον τ' βίον,
 ἥπερ τ' Σοφοκλέα καὶ τ' Αἰσχύ-
 λου. ἰγὼ δ' ἐπέταξις ἀς πῶ
 Ἡλίου ἀφ' ἰούλου, δὲ τ' γυμνά-
 σιος αὐτῶν, ἰπύκτορον ἄμα κωι-
 κῶ τιν' ὅ, μὲν ἀνὴ καὶ τραχέος
 τῆ φωνῆ τὰ σινύθη ταῦτα,
 καὶ ἐκ τριόδου πῶ ἀρτῶν ἐς
 πύδου μύθος, καὶ ἀπασιν ἀπαξαι-
 πῆος ποιδου μύθος, ἄτα λα-
 τήλαξιν αὐτῶ ἢ βοῦ ἐς τὸν
 Πρωτῆα. καὶ ὡς ἀρ' οἶός τε ὅ,
 πᾶρ ἀβ' ἡμᾶς βι αὐτὰ ἐκῆνα ἀ-
 πομυμῶν ἰσῶα, ὡς ἐλῆγτο
 οὐδ' ἰγνοῦσας, ἀλλὰ ἀπὸ ποδ-
 λᾶκισ αὐτῶ παρὰ ἀς βοῶ-
 σι. Πρωτῆα γὰρ ἴσι, ἔφθ, κρῶ-
 θυξον ἰοημᾶ λῆγαρ, ὅ γῆ καὶ ἴ-
 λιε, καὶ ποταμοὶ καὶ ἐάλασσα, καὶ
 παρὰ τῆ Ἡρακλέας, Πρωτῆα.
 τὸν ἐν Συρίᾳ ἀνδρῆτα, τὸν τῆ
 παρὰ τῆ ἀνδρῆτα ἰγνοῦσας.
 σχήλια ταλαιμα, τὸν ἀπ' τῆς
 Ρωμαίων πόλεως ἐκδουθε-
 τα, τὸν τῆ ἡλῆς ἰπιδου μύθου,
 τὸν ἀνταγωνισάσθαι καὶ αὐ-
 τῶ Ὀλυμπῖο δωδάμθου,
 ἀπ'

Roma eieclus est, quem Sole longè illustriorem esse con-
 sist, qui cum ipsa Olympio commissus decerare possit:

At quid

tragœdias in lucem dedereb
 supra Sophoclem & Ae-
 schylum. Ego verò vobî pri-
 mum in Elin venissem, illo-
 rum certamine eò illeclus
 atque perductus, statim Cy-
 ni um quendam inaudui,
 magna & aspera voce con-
 sueta illa ac virtutem ex tri-
 uo imonantem, omnesq; in-
 discriminatim dicterijs &
 conuicijis inuadentem: tan-
 dem verò in Proteo eius vo-
 ciferatio desit. Hac quem-
 admodum dicebantur, pro
 mea virili cuncta tibi ex ora-
 dine per censere conabor:
 Tu verò hæc planè ita se
 habere cognosces, quippe
 qui ipsi vociferantibus non
 semel adstisti. Proteum,
 inquit, audeat quispiam am-
 bitiosum dicere, ò terra, ò
 Sol, ò flumina, ò mare,
 ò patria, Hercules? Pro-
 teum, qui in Syria vinctus
 colligatus fuit, qui in patria
 quinque millia talentorum
 vltro reliquit, qui ex vrbe

ἄν' ὅτι ἔλα πρὸς ἑξάτην ἔ
 βίου διέγραψεν ἑαυτὸν, ἔς
 λινοδοξίαν ἦν τὸ ἀναφί
 ρεσιπ' ὃ ἦν Ἡρακλῆς ὄτως, ὃ ἦν
 Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος Ἐμ
 πεδοκλῆς; ἢ γὰρ τὰ τελευτήσια Ἐμ
 πεδοκλῆς ἔς τοὺς ἑρατῆρας;
 ὡς δὲ τὰτα ἔπειρ' ὁ Θρακῆς
 (ἴστο ἦν ὁ λιπραζὼς ἰκάν' ὃ
 ἰκαλῆζ) ἠρόμην τινὰ ἔπαρ
 ἰσῆτων, τί βόλῃται τὸ πρὸς
 τὸ πρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ἢ Ἐμ
 πεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτῆα; ὃ
 δὲ, ὅτι ἔς μακρὰν, ἔφη, καὶ σὺ
 ἑαυτὸν ὁ Πρωτῆς Ὀλυμπιά
 σι. πῶς, ἔφη, ἢ τίος ἔνικα; ἔ
 τα ὃ μὲν ἔπειρ' ἄλ' ἴσαν, ἔδοξα
 δὲ ὁ λινοκός, ὡς ἀμύχανον
 τὸ ἄπυ ἀκέρ. ἰκάνον ὡς
 τὰ λοιπὰ ἑπανθούσι ὃ αὐ
 τῷ, καὶ θεομασάς τινὰς ἑπε
 δοκῆς ἀνέξιον ὃ λιὰ τὸν
 Πρωτῆα, τὸν ἦν γὰρ Σινωπία,
 ἢ τὸν ἀνδραγαθὸν αὐτὸν Ἀν
 τισθένη, ὃ δὲ παραβάτηρ ἠξίου
 αὐτῷ, ἄν' ὃ δὲ ἔσωπατη αὐ
 τὸν. ἰκάνει δὲ ἔδ' ἰκάνει πῶ
 ἀμικαν, ἔτα μὲν τοὶ ἑδοξίω

Etenim Sinopea, aut præceptorē eius Antisthenē, ne conferre
 quidē cum illo dignatus est, sed neq̄ ipsum Socratē. Prouoca
 bat autem ὃ ipsum Iouem in certamen, deinde cū visum
 esse

At quia ignis adminiculo è
 viuis se subducere statuit,
 hoc ambitioni eius ὃ vanæ
 gloriæ quidam imputant.
 b Nōne verò adhunc modū
 è terris discessit ὃ Hercu
 les: nōne ita Aesculapius ὃ
 Dionysius fulmine? Nōne
 postremū ὃ Empedocles in
 crateras semet immisit ὃ ἰπι
 τί? Hæc vbi dixisset Theage
 nes (hoc enim nomine voci
 ferator ille vocabatur) ro
 gabā quendā ex assisiteibus,
 qd hoc de igne aut Hercule
 aut Empedocle ad Proteum
 attineret. Atqui, inquit ille,
 breui semet ipse flāmis absum
 pturus est Proteus. Quomo
 do, inquā ego, aut cuius gra
 tia? Deinde cū ille omnem
 rem mihi exponere inisteret,
 Cymcus in tāῦ vociferaba
 tur, vt nullo pacto eius audi
 endi copia mihi relinqueret
 tur. Audiebam itaq̄ reliquā
 ipsum effundentē ac laudib.
 mirificis Proteū extollentem.

αὐτῶ, ἴσως πως φησάξει αὐ-
 τος, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν
 λόγον. Δὺο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ
 βίβρασις ἀμιμνήματα ἐ-
 θεάσθη, τὸν Δία τὸν Ὀλυμ-
 πιον, καὶ Πρωτία, πλάσσει δὲ
 καὶ τεχνίται, τὸ μὲν Φιδίας,
 ἢ δὲ ἡ φύσις. ἀπὸ δὲ νῦν ἐξ ἀν-
 θρώπων εἰς θεὸς τὸ ἄγαλμα ἢ
 τὸ οἰκείσται, ὁ δὲ μῦθος ἐπὶ τοῦ
 φερρῶς, ὁρφάνης ἡμᾶς κατὰ τι-
 πόμ. ταῦτα ξυὸ πομπῶ ἰδῶτι
 διεξιλέω, ἰσάρι μαλαγῆς
 νοίως, καὶ τὰς τρίχας ἰτίει-
 το, ἰσφρασίδω μὲν πᾶν
 ἔκπερ. καὶ τίλθ, ἀπύρον
 ἐν τῷ λῖοντα μεταξὺ τῶν
 λιωικῶν τινῶν παραμυθου-
 μνοι. μετὰ δὲ τῶν ἀκθ
 οὐδὺς ἀναδύει, οὐ περιμέ-
 νας δεληθῶκα τὸ πλῆθθ,
 ἀπὸ ἐπ' ἀθουμοίσις τῶς πθ.
 τέροις ἱερείσις ἐπὶ τῶν
 σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δὲ τῶν
 νόθων αὐτὸ φῶν, ἔτα ἡρξας
 τὸ ᾧ δὲ πως ἐπὶ ὁ κατάρατος
 Θεᾶ.

esset illi similes eos quodam-
 modo inter seipfos servare,
 eiusmodi finem orationi im-
 posuit. Duo hæc, inquit, præ-
 stantissima opificia ætas no-
 stra vidit, nimirum Iouem
 Olympium, & Proteum:
 quorum quidem illius archi-
 tectus fuit Phidias, huius ve-
 rò opifex natura. At tunc ex
 hominum commercio ad sus-
 peros hæc statua migratura
 est: cæterum per ignem abi-
 ens, nos orphanos in terris
 destituet. Hæc ubi cum mul-
 to sudore disseruisset, lachry-
 matus est satis ridiculè, ca-
 pillòsque vellebat è capite,
 subparcens tamen, ne radi-
 cibus extraheret. At postre-
 mū abductus est à quibusdam
 Cynicis, tristè ac lachrymās
 tem cōsolantibus. Hoc abdu-
 cto alius illicò cōcionaturus
 ascendit, non cunctatus do-
 nec multitudo dilaberetur,
 sed ardentibus adhuc sacris
 turbam continebat. Ac sub
 initium quidè effusissimè ri-
 debat, videbaturq; illud ex intimis præcordijs facere: deinde
 ad hunc modū orationē suā exorsus est. Posteaquā maledictus

Θεαγένης τὸ τῶν μιαι-
 τάρων αὐτῷ λόγων, τὰ Ἡρα-
 κλέους δάκρυα ποίησατο, ἰσ-
 γῶ κατὰ τὸ ἰναντιόρ, ἔφ' τῷ
 Δημοκρίτῳ γέλωτ' ἄρξο-
 μα. καὶ αὐτὸς ἐγέλα ἰπὶ πολὺ,
 ὥστε καὶ ἡμῶν τὸς πολλοὺς ἐπὶ
 τὸ ὄμοιοι ἰπισπάσατο ἔτα
 ἰπιστρέψας ἑαυτὸν ἢ τί γὰρ ἄλλο
 λο, ἔφη, ὃ ἄνθρωπον, καὶ ποιῶν
 ἀκρόνταρ μὲν ἔτω γέλοιοι
 εἶσων, ὄρωντας δὲ ἄνθρωπος
 γέροντας δοξαίειν καταπί-
 πο ἔνικα μονονχί λυδισθῶν-
 τας ἐν τῷ μίση; ὡς δὲ ἀσείη-
 τε, οἶόν τι τὸ ἀγαθὸν δὲ τὸ
 λαουθυσόμηνον, ἀκρόσασί μου,
 ἰξαρῆς παραφρηλάξαντ'
 πῶν γνῶμην αὐτοῦ, καὶ τὸ
 βίον ἰπιτηρέσαντ'. ἔνια δὲ
 παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἰ-
 πινθανόμην, καὶ οἷς ἀνάγκη
 λῶ ἀκείως εἰσέγειν αὐτόν.
 τὸ γὰρ τὸς φύσιν τῶτο πλάσ-
 μα καὶ Δημιόργημα, ὃ τῷ Πο-
 λυκλείτῳ ἰανῶν, ἰπὲρ αἰς ἄν-
 θρωπος ἡλέειν ἤρξατο, ἐν Ἀρμε-
 νίᾳ, μοιχθῶν ἀλοῦς, μάλα

πολ-

© cognitus esse. Etenim hoc naturæ figmentum © opi-
 ficium, Polycleii canon, ubi firmatam etate in virum

Theagenes scelestissimis o-
 rationibus suis lachrymans
 do finem imposuit, ego dis-
 uersa ratione à risu Demo-
 critii exordiar. Ac iterum
 sublatis cachinnis, in ri-
 sum vberem solutus est, aded
 ut nostrum plerisque ad
 communem risum pertra-
 heret. Deinde sedato risu,
 conuertens seipsum: Et quid
 nam aliud, inquit, ē viri, no-
 bis peræquè faciendum est,
 aded ridiculas orationes au-
 dientibus, videntibusque vi-
 ros etate decrepita vilif-
 sumæ gloriolæ gratia tan-
 tum non saltantes in mem-
 dio? Ut autem rectius in-
 telligatis cuiusmodi nam il-
 la sit statua quæ flammis ab-
 olebitur, audite me, qui ab
 initio eius mentem callidè
 animaduenterim, omnis
 eius vna diligenter obser-
 uata. Nonnulla verò à ciui-
 bus quoque suis memorata
 percepi, quibus non potuit
 non exactissimè perspectus

ποπὰς πηγὰς Ἰλαθε, καὶ τῆ.
 ρθ, κατὰ σοῦ τῆς ἀλόμω.
 ρθ, διέφυγε, ῥαφανίδι τῷ
 πωλῷ βουνομῆθ. ἄτα μα.
 ράκιόν τι ἰσῶον διαφθέρας,
 προχλίων ἰξωνύσατο παρὰ
 τῶν γονέων τοῦ παιδὸς, πικ.
 ρύτων ὄντων, μὴ ἐπὶ τῶν ἀρ.
 μοσλῶ ἀπαγλιῶσαι τῆς Ἀσίας.
 ταῦτα καὶ τὰ λοιπὰ ἐάσω
 μοι διοκῶ. μηδὸς ἔρ' ἐτι ἀ.
 πλαςθ' ἰῶ, καὶ ὀδύπω ἰντε.
 λὶς ἀγαλμα ἡμῶν ἰδιδη.
 μιέρρηθ. ἀ δὲ τὸν πατέρα ἐ.
 θρασε, καὶ πῶδω ἀκούσασα.
 ζιορ. καὶ τὸ πᾶν τὸ ἐσ, καὶ ἀ.
 κηκόσασε, ὡς ἀπίπνιξε τὸν γέ.
 ροντα, ἐκ ἀνασχόμωθ' αὐ.
 τὸν ἄπ' ἐξήκοντα ἔτη ἡδύ.
 γηρῶντα. ἄτα ἰπαδὴ τὸ πᾶν.
 μα διεδιδόητο, φηλῶ ἐαν.
 τῷ καταδικάσας, ἰππανᾶτο,
 ἄκλω ἀποτὴ ἀμέθων, ὅτι κερ
 καὶ

⊙ memoratu necessarium.

Et sanè omnibus vobis com-
 pertum atque auditum esse reor, quomodo senem praefoca-
 verit, nequaquam sustinens eum ultra sexaginta annos
 iam senescentem. Postea verò quàm tanti sceleris fama diuul-
 gata est, arreptaque fuga se ipse condemnasset, incertis va-
 gans sedibus oberrabat, terram terra commutâdo. Qua in pe-
 regrina

adolescere incepisset, mul-
 tis in Armenia viticiis per
 adulterium mulierculis, non
 parùm multa suscepit ver-
 bera. Denique verò per
 lectum exiliens ⊙ clapsus,
 fuga salutem redemit, ras-
 phano oppletas nates aus-
 ferens. Exim' puero quos-
 diam formoso per vim con-
 stuprato, tribus nummorum
 millibus à pueri paren-
 tibus, cùm tenuis essent for-
 tunæ, forditatis impunita-
 tem mercatus est, ne ad
 praefectum Asiae duceretur.
 Haec atque eiusmodi mis-
 sa mihi facienda esse viden-
 tur, etenim lutum adhuc in-
 forme erat, ac nondum
 perfecta statua nobis for-
 mata. Ceterùm quibus in-
 iurijs confectum atate pa-
 reniem affecerit, admodum
 auditu dignum esse opinor,

τῶν δαυμασλῶ σοφῶν
 τῶν Χριστιανῶν ἱεραθεὶς περὶ
 τῶν Παλαιστίνων τοῖς ἱεροῖσι
 ἡ γραμματέωσιν αὐτῶν συ-
 γγρῶν. καὶ τίς ἦν βρα-
 χεὶ πᾶσας αὐτοῦς ἀπέφηνε,
 πεφύτης καὶ διασάρχης καὶ
 ζωαγωγός, καὶ πάντα μό-
 νος αὐτὸς ὄν καὶ τῶν βί-
 βλων τὰς μὲν ἔξηγάτο, καὶ
 διείσατο, ποτὸς δ' αὐτὸς
 καὶ ζωγράφος, καὶ ὡς θεὸς
 αὐτῶν ἱκάνοι ἐδηλοῦντο,
 καὶ νομοθετῆ ἔχοντο, καὶ πε-
 σάτων ἐπέγραφορ. τὸν μί-
 ζαν γουὸ ἱκάνορ ἔτι σέβον-
 σιν ἄνθρωποι, τὸν ἐν τῇ Πα-
 λαιστίνῃ ἀνασκοποῦντά, ὁ-
 τι λεανλὸν πᾶσιν τε καὶ τῶν
 ἀσάγγῳ ἐς τὸν βίον, τότε
 δὲ καὶ συμπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ
 ὁ Πρωτὺς, ἐνέπειθ' ἐς τὸ
 διωμοτίον, ὅπῃ καὶ αὐτὸ
 ἔμικρον αὐτῷ ἄξιωμα πει-
 ποίησι πᾶς τὸ ἔξῃς βίον,
 καὶ τῶν τερατίων καὶ λόγων
 ποτίαν, ὡς ἱερῶν ἐτύχων.

ἰνα
 cerem illapsus est. Quæ quidem res ipsi non medio-
 crem dignitatem cum ad insequentem vitam, tum ineptias
 & gloriam, quarum erat amantiſſimus, conciliavit. Itaque

regrinatione & mirificam
 illam Christianorum ſan-
 pientiam perdidicit, cir-
 ca Palaſtinam ſacerdoti-
 bus & ſcribis illorum con-
 uerſans. Ac ſane non multo
 in tempore pueros om-
 nes illos præ ſe eſſe oſtens-
 dit, propheta, ac ſacrificio-
 rum princeps, & Synago-
 gæ ſocius, breuiter, omnia
 ſolus exiſtens. Præterea li-
 brorum nonnullos expoſuit,
 nonnulli verò & ſua in-
 duſtria conſcripti ſunt. Ac
 veluti deum hunc ipſum per-
 hibeant: nam eo & legum
 auctore utebantur, & præ-
 fectum illum declarabant.
 Itaque etiamnum magnum
 illum hominem reuerenter
 colunt, nempe illum quò
 in Palaſtina crucifixus eſt:
 quoniam primus nouum il-
 lud myſterium in hominum
 vitam inuexerat. Tunc ve-
 rò comprehenſus etiam ob
 hoc ipſum Proteus in cari-
 888 2 poſt

ἐπὶ δὲ οὐδ' ἰδέσθαι, οἱ Χρι-
 στιανοὶ συμφορὰν ποιεῖν οἱ δὲ
 πρᾶγμα, πᾶσι τὸ κινῶν, ἔφαρ-
 πάσαι περὶ αὐτοῦ. ἔτ'
 ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀδελφῶν, ἢ γὰρ
 ἀπὸ τῆς θρασυτείας οὐκ ἔπαρ-
 ἔργως, ἀπὸ τῆς ξυνομιᾶς ἐπι-
 γνῶν. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν οὐ-
 ρῶν παρὰ τῶν Διωματιῶν
 περιμετρῶντα γράμματα, χήρας
 τινὰς, καὶ παιδία ὀρφανά. οἱ
 δὲ ἐν τέλει αὐτῶν ἐπισημαίνον-
 ται ἐν τῷ μὴ αὐτῶν, ἀγαθὰς
 φροσῶν τῶν Διωματιῶν
 ἔτα δὲ πάντα τοιαῦτα εἰσκο-
 μίζον, καὶ λόγοι ἐπὶ αὐτῶν ἐπι-
 γνῶν. καὶ ὁ βέλτιστος Περικλῆς
 ὁ (ἔτι γὰρ τῶν ἰκατέων) κα-
 νὸς Σωκράτους ἐπὶ αὐτῶν ὠ-
 νομάζον. καὶ μὴ καὶ τῶν ἐν
 Ἀσίᾳ ὠνόματων δὲ, ὡς ἐκόν-
 τινος, τῶν Χριστιανῶν ἐπι-
 λόγων ἐπὶ τῷ κοινῷ, βουθῆ-
 σοντες καὶ ξαναγορᾶσόντων, καὶ
 παραμυθησόμενοι τῶν ἀνδρῶν
 ἀμύχανα.

postquam in carcerem con-
 iectus est, Christiani hanc
 rem grauitur & indigne fe-
 rentes, nullam non impen-
 debant operam, & planè
 mouebant omnia, tentans
 tes si quo modo illum fur-
 tim possint eripere. Deinde
 animaduertentes hunc co-
 natum frustra esse nihil ta-
 men ex altero quo capitiuus
 egebat obsequio intermi-
 ttebant, verùm omnia cum ma-
 gna fide & diligentia præ-
 stabant. Ac manè quidem
 illud videre erat iuxta car-
 cerem præstolantes anus vi-
 duas quaspiam, & orbos
 puerulos. Illorum verò pars
 etiam vnà inuis cum illo
 somnum capiebant, corrus-
 ptis pecunia custodibus. Ex-
 in omnis generis cæne in-
 ferebantur variè, ac sacri
 inter sese sermones diceban-
 tur. Atqui optimus ille Perea-
 grinus (adhuc enim hoc no-
 minis obtinebat) nouus quoque Socrates ab illis nominaba-
 tur. Quin etiam in Asia plerasque vrbes fuisse constat, à
 quibus venerunt quidem lauri auxilium, Christianis mita-
 tentibus ex publico, neque non collocuturi, & virū consolaturi.
 Incte-

ἀμάχανον δε τι τὸ τάχ^{ος} ἐπιθέλωνται, ἐπαδάρ τι τοῖς ἑσπεροῦ γένηται θυμῶσιον ἰσχυρὰ καὶ γὰρ ἀφαιθεῖσι πόντων. καὶ οὐ καὶ τῷ Περιγείνω ποτιὰ τότε ἕκκ χέματα παρ' αὐτῶν, ἐπὶ πεφάσα τῶν δεσμῶν, καὶ πρόσδορον ἐμικρὰν τῶν τῶ ἐποιήσαντο, πέντασσα γὰρ αὐτὸς οἱ λαοὶ ἀμόλιον τὸ μὴ ὄλον ἀθάνατοι ἴσονται, καὶ βιάσονται τὸν ἀεὶ χρόνον, παρ' ὃ καὶ καταφρονῶσι τὸ θανάτου, καὶ ἰκοντὸν αὐτὸς ἐπιθεδύσασιν οἱ ποιοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἐπέσειν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πόντων εἶναι ἀδελφῶν, ἐπαδάρ ἀπαξ παραβάτων, θεὸς μὴ τὸς Ἑλλήνων ἀπαρνήσονται, τὸν δὲ ἀνὸ κλοπῆσι μὴ ἴκονον σοφιστῶν αὐτῶν περικωῶσι καὶ κατὰ τοὺς ἰκέων νόμους βιώσι. καταφρονῶσι οὐκ ἀπάντων ἐξίσης, καὶ λοιπὰ ἰσοῦται, ἄντα τινὸς ἀειβῶς

quod incredibile verò est, quantum studium & celeritatem in hoc ostendant, si quid tale vulgo innotuerit. Illis eò enim nulli rei pareunt. Proinde Peregrino quos que multa tunc opes ab illis mitebantur, sub vinculorum prætèxiu, nec vulgarem rerum prouenium lucrifaciebat. Etenim huad dubitenter sibi perfunserunt infelices illi, se omnino immortalitate fructuros, perpetuòque victuros esse. Quam ob rem e mortem magno contemnunt animo, ac non paucè sua sponte semet occidendos offerunt. Deinde prius quos illorum legislator eorum persuasit animos, quemadmodum omnes inter se fratres essent. Postea verò quàm semel à nobis desierunt, Græcorum deos constanter abnegans, solum autem Crucifixum illum impostorem adorantes, secundum illius leges viuendi rationem instituiunt. Proinde apud illos omnia ex æquo habentur contemptui, existimanturque esse communia,

ἄλλοις πιστῶς τὰ τοιαῦτα παρα-
 δειξάμενοι. ἢ τοίνυν παρὶς
 θῆ τις ἐς αὐτοὺς, λόγος καὶ τῆς
 χυτῆς ἀνθρώπων, καὶ πρά-
 μασι κηῖσαι διατάξῃ, αὐ-
 τῶν μάλα πολλοί. Ἐν βρα-
 χεῖ ἰγρήν, ἰδιότητος ἀνθρώ-
 ποις ἰγρήν. πάλιν δὲ ὁ
 Περικτῖν ἀπέθῃ πρὸ τοῦ
 τότε τῆς Σουείας ἀρχοῦ,
 ἀνθρώπος φιλοσοφία χαίρον-
 τ, ὃς πῶς τὴν ἀπόνοιαν
 αὐτῆ, ὅτι διζῆται ἄν ἀρ-
 θανῆν, ὡς διοξάνῃ τῆς
 ἀρετῆς, ἀφῆκεν αὐτὸν, ἰδὲ
 τῆς κοσμοῦς ὑπολαβῶν ἀ-
 ξίον. ὁ δὲ ἔς τὴν οὐσίαν ἰπα-
 νηθῶν, καταλαβάνε τὸ
 περὶ τοῦ πατρῶς φόνου ἐπι-
 φηλαῖνον, καὶ ποτὸς τὸς
 ἰπνατανομοῦς τὴν κατη-
 γορίαν διέρπασε διὰ πλε-
 σα τῶν λιτυμάτων παρὰ τὴν
 ἀρετήν αὐτοῦ, καὶ μόνοι
 ἰπλάποντο οἱ ἀγροί, ὅσον
 ἐς πρῶτη καὶ δευτέρα τάλαντα.

que citra fidem exactè ex-
 ploratam in communem vs-
 sum à quoquam deferente
 suscipiunt. Quod si quis
 praestigator, aut aliqui ho-
 mo promptus & versutus,
 & rei faciendæ apposi-
 tuse eos accesserit, breui ada-
 modum opulentiùs effici-
 tur, quippe qui hominum
 idiotarum simplicitate cal-
 lide queat abui. Caterùm
 Peregrinus tandem liber di-
 missus est ab eo qui id tem-
 poris praesidem agebat in
 Syria, viro non mediocri-
 ter Ppilosophiæ commer-
 cio gaudente. Qui cum il-
 lus subolfecisset arrogan-
 tiam, quòd iam statuisset
 mortem oppetere, ut per
 hoc praelara fama glo-
 riam apud posteros relin-
 queret, dimisit illum, ne di-
 gnium quidem ratui eundem
 esse supplicio. Ille rerò exim-
 domum regressus, comperit
 paterna cadis memoriam non-
 dum fuisse sopitam, sed multos
 superesse, qui mira per-
 uicacitate accusationem aduer-
 sus illum adornarent. Dissipa-
 rat itaque maiorem possessionum
 suarum partem peregrina-
 tionem, ac tantum relictæ erant
 agri ferme quindecim ta-
 lentorum.

ἡ δὲ ἢ πᾶσα εἶσα, τριάκοντα
 τὰς τεταλάντων ἀξία, ἡ δὲ
 γίρων κατέλιπε, ἢ, ὡς περ
 ὁ παγίλοι, Ὁ Διαγύης ἔλε-
 γει, πνευματικῶν ἰσχυρῶν ὄσπερ
 εἶδεν ἢ πᾶσα τῶν Πασιανῶν
 πόλις, πῶς τε οὖν αὐτῇ τὰς
 γαυνιήσας παραλαβοῦσα,
 πρᾶθει ἄν, αὐτοῖς ἀνθρώ-
 ποις καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ
 λοιπῇ παρασκευῇ ἀπ' ἴτι-
 γη ἢ κατηγορία, καὶ τὸ ἔγκλη-
 μα θερμὸν ἡ, καὶ ἴφκα οὐκ
 ὡς μακρὰν ἐπανασησισαῖ
 τις αὐτῶ καὶ μάλιστ' ὁ δὲ μὲν
 αὐτοῖς ἠγανάκτα, χυτὸν,
 ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέ-
 ροντα πνευθωῖτες, οὕτως ἀ-
 σιδῶς ἀπλωτότα. ὁ δὲ σαφὲς
 οὗτ' Ὁ Προπύς, πὲρ ἄπαι-
 ζα ταῦτα σπύραδι οἶον τι-
 εἶξερε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυ-
 νον διέφυγε. παρελθὼν δὲ εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν τῶν Πασι-
 ανῶν, ἐκόμα δὲ ἴδεν, καὶ τριῶν
 κα πιναρὸν ἠμπέχετο, καὶ
 πύραμ

eius erat, quinam aliquid inuentum comminisceretur, unde
 vim & periculum à se declinaret. Progressus ergo in me-
 diam Parianorum multitudinem, nutriebat verò iam eomans,

lentorum. Nam tota sub-
 stantia quam pater reliquerat,
 triginta talentorum sum-
 mam non excessit, non ut
 omnibus modis ridiculus
 Theagenes illam tribus mil-
 libus dignam falso confes-
 mauit. Tanti enim neq; tota
 Parianorum orbs, tamen si
 quinque ciuitates sibi vicinas
 adiungeret, venderetur, vna
 cum ipsis hominibus & iu-
 mentis, & reliqua supelle-
 ctile. Vigebat itaque eius ea-
 tiam dum flagitium & aes-
 cusatio in recenti hominum
 memoriâ. Nec ita diu ha-
 bitauit in patria, sed sta-
 tim aduersus cum quispiam
 insurrexerat. Potissimum
 verò ipse populus indigna-
 batur, senem frugi, ut illi
 quibus visus erat, perhis-
 bent, familiariter lugentes,
 qui tam crudeliter & impie
 fuerat occisus. Sedenim sa-
 piens ille proteus ad hæc
 omnia non oscitanter inten-

πῆραρ παρ' ἑρῆσο, καὶ τὸ ξύς
 λομ' ἑρῆσὶ χαρὶ λῶ, καὶ ὄρας
 μάλα τραγῳδῶς ἰσκάσασο. ἰδὲ
 ἴθ' ὄρ' ἑπιφανῆς αὐτῶς, ἀ.
 φᾶνα ἔφη τῶν ὄσων, λῶ ὁ
 μακαίειντε πατῆρ' αὐτῶν λα.
 Τελιτε, Δημοσίαν εἴν' ὡσαυτ,
 τοῦτο ὡς ἕκονσιν ὁ δῆμ' ὅ,
 πένησιν ἄνθρωποι, καὶ πῶς
 διανομὰς ἡχρῶτόσιν, ἀνέ-
 κρατον αὐτῶς ἕνα φιλόσο-
 φον, ἕνα τιλόπαριν, ἕνα
 Διογένης καὶ Κράτει' ὅ (ἡ-
 πολλῶ, οἱ δ' ἔχθροὶ ἰσθί-
 μαντο, λᾶρ' ἔτις ἐπιχαρίζ-
 σαι μὲν ἡδὲ τὸ φόνου, νί-
 θοις αὐτῶς ἰδάνητο. ἰξία οὐδ'
 τὸ δούτιρον πλανησόμε' ὅ,
 ἰκανὰ ἑρόσθη, τοὺς Χεστάνος
 ἔχωρ, ὄφ' ὡν δορυφοροῦμνος,
 ἐρ' ἅπασιν ἀφθόνοισ λῶ, καὶ
 χρόνον μὲν τινα ἔσας ἰδόνου-
 το. ἔτα παρανομῆσας τὶ καὶ
 ἐρ' ἰκάνος (ἄφθι γάρ τι ὡς
 οἱ μα, ἰδιωρ, τῶν ἀπρῆτων
 αὐτοῖς) οὐκ ἔτι περικμένων
 Christianis repositū esse existimans, à quibus quaquaversum
 incedebat, stipatus, in omnia agebat rerum abundantia. Atq̃
 ad hunc modum aliquantum temporis alebatur. Tandem ad-
 misso nescio quo aduersus illos flagitio (siquidem visus erat,
 ut opinor, aliquid ex interdictis comedisse) non recipientibus
 amplius

sordido amictus pallio, pe-
 ra ex humeris suspensa, &
 baculum manu tenebat: erat
 autè omnino instructus mo-
 re tragico. Talis itaque cum
 ciuibus suis apparuisset: om-
 uersam, inquit, substantiam
 quam sibi beate memoriae
 pater reliquisset, se velle il-
 lis publicam dimittere. His
 auditis, homines egeni & in-
 opes, neque non ad distribu-
 tionem auidè inbiantes, pro-
 timus exclamauerunt, illum
 vnicum esse Philosophum,
 vnicum amantem patriæ, vs-
 num qui verè Diogenis &
 Crateis esset amulus. Por-
 τὸ autem inimici necessariò
 quiescebant. Etenim si quis
 conatus esset mentionem pa-
 ternæ cædis facere, illicò
 petebatur lapidibus. Se-
 cunda itaque suscepta pere-
 grinatione egreditur vagas-
 turus. satis sibi viatici in

ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἑλλήνων ἀποστασίων
 παρὰ τῆς πόλεως τὰ ἐπιμύα.
 τα, καὶ γραμματέων ἐπιδοσ,
 ἕξιν ταῦτα κομισαθι, κελού-
 σαυτοῦ βασιλέως, ἔτα τῆς
 πόλεως ἀντιπροσβουσαμένης,
 ὅν ἐπράχθη, ἀπὸ ἑμμεθρῶν ἑ-
 κλησθη, οἷς ἀπαξ δίκην οὐ μὴ
 διπλῆς λατυναγκάσαντος, πρὶς
 τη ἐπὶ τοῦτοῖς ἀπλημία ἄς
 Αἴγυπτον, παρὰ τὴν Αγαθόβου-
 λον, ἵνα περὶ τῶν θαυμασίων
 ἀσκησιμῶν διήκουσιν, ξυρόμεθ
 ῶν τὴν ἑλληνικὴν τὸ ἕμισον, χρι-
 σμῶν τὴν πηλῶν τὸ πρόσπορον. ἐν
 ποτῶν δὲ τῶν πενήτων ἑλλή-
 νων ἀναφῶν τὸ αἰσίορον, καὶ
 τὸ ἀλιόφορον δὴ τῶν κα-
 λῶν ἐπιδοσμένων, ἔτα
 πᾶσιν, καὶ παρῶν τὴν ἄρθηκι
 ἄς τὰς πηγὰς, καὶ ἄλλα πο-
 λὺν νικητέρα θαυμασ-
 ποιῶν, ἐκείνη δὴ ἔτο παρῶ-
 σκωσμένη, ἐπὶ Ἰταλίαν
 ἔπλευσεν, καὶ ἀρβὰς τῆς νῆος
 ὠθὺς ἰλοιστορ ἔβασιν, καὶ μὴ

λίαν

ficō ac prestigioso designabat. Caterū ad hunc modum in-
 structus exercitatus hinc soluit in Italiam egressusq; ἐ ναυί,
 statim omnes homines infectatus est linguæ petulantia, cum

ampius illis, magna rerum
 difficultate perplexus, per
 recantationem opinabatur
 opes suas iterum à ciuitate
 repetendas esse: missisq; li-
 teris, voluit iussu regis dea-
 nuò cuncta auferre. Con-
 trà deinceps missa legatio-
 ne etiam à ciuibus, nihil la-
 elum est, sed iussus est sta-
 re rebus semel ab ipso con-
 stituis, praesertim à nemi-
 ne ad hoc per vim compul-
 sus. Post id tertiam in Aegy-
 ptium peregrinationem in-
 stituit ad Agathobulum iter
 faciens, ut admirando stu-
 dio semet exerceret, tondens
 capitis dimidium, ac vul-
 tum limo oblimens. Postea
 in magna circumstantis po-
 puli corona, traçians in ma-
 nibus virilia, hoc tanquam
 medium τὸ indifferens esse
 demonstrabat. Exin ver-
 berabat, τὸ verberabatur
 ferula circa nates. multisq;
 alia iuueniliora more miri-

αἰσα τῷ βασιλεῖ, πρῶτατορ
 αὐτόρ ἢ ἡμέρωτατορ εἰδώς,
 ὅτι ἀσφαλὸς ἐτόλμα. ἐλέγω
 ἔξ ὧς ἀκός, ὀλίγορ ἕμιλε τῶν
 βλασφημιῶν, καὶ ἔν ἡξίστι φι-
 λοσοφίᾳ ἵποδύομεν ὅρ τινα
 λογάσαν ἐπι ῥήμασι, καὶ μά-
 λιστα, τέχνην τινὰ τῶ νοικο-
 φῆδου ποιημεν ὅρ. τέτρω
 δὲ καὶ ἄρ τέτων τὰ τῆς λό-
 γῆς ἡνξάντο. παρὰ γὰρ
 τοῖς ἰδιώταις καὶ πειδῆσαι
 ἡ ἐπι τῆ ἀρνοίᾳ, μέχρι δὲ
 ὁ πῶ σόλην ἐπιτηραμίε-
 ν. ὅ, ἀνὴρ σοφός, ἀπίστμ-
 ψῆ αὐτόρ ἀμίτρον ἐντυ-
 φῶντα τῷ πράγματι, ἐπάρ-
 μὴ δάδα τῶ σόλην τοιοῦ-
 του φιλοσόφου, ὡρὲ ἀπὸ
 καὶ τοῦ ἡλαρόν αὐτοῦ, καὶ
 ὅτῃ σῶμα. ἡ ἄπασιν, ὁ
 φιλόσοφ. ὅτῃ πῶ παρρη-
 σίαν καὶ πῶ ἀγαν ἡλωθε-
 εἰαν ἐξελθεῖς, ἢ πῶ σάλευ-
 κατὰ τοῦ τῷ Μουσανίῳ καὶ
 Δίωνι καὶ Εὐκρίτω, καὶ ἔ-
 ρις

orbis nihil opus esse tali philosopho. Quare hoc quoque de illo
 memorabile est, dum in ore orat omnibus, philosophus propter
 dicendi libertatem, ac immodicam linguae licentiam eiectus.
 At enim iam exactus oppido, cum Musonio ac Dione et Epit-
 etio

primis verò regem, quem no-
 uerat natura placidissimum
 et mansuetissimum: quare
 impulsus, tutiori debaccha-
 batur in omnes audacia.
 Et enim regi, ut par erat, pa-
 rum curae erant conuiuia et
 blasphemiae, neque ullum
 ex his qui philosophiae se tra-
 diderant, propter verba sup-
 plicio afficere dignabatur,
 cum primis verò eos qui ratio-
 nem conuiujs impetendi alio-
 artem sibi peculiarem fecis-
 sent. Porro autem Peregrina-
 nus tanta dicendi licentia
 non mediocrem sibi glo-
 riam comparabat. Itaque a-
 pud homines idiotas in ma-
 gna erat admiratione et re-
 uerentia propter arrogan-
 tiam, donec is qui Reipub-
 licam procuracionem obibat, vir
 sapiens, eiectum eum abe-
 gasset, cum praeter modum
 hac libertate nimisque petu-
 lenter abutaretur, dicens,

ης ἀπὸ τῆς πειρασθείσης ζωῆς
 τῆς ἐξήκοντος. Ἰτα δὲ ἐπὶ τῷ
 Ἐπάδῳ ἰδῶν, ἄρτι πρὸς Ἡ-
 λείους ἰδοιστάς, ἄρτι δὲ
 τὸν Ἐπῳάδον ἐπέσθην αὐτῶν
 παρὰ τὰ ὄρη Ρωμαίων. ἄρτι
 δὲ ἀνδρῶν πωλείων καὶ ἀξιό-
 ματι πᾶν ἔχοντα, διότι καὶ ἐν
 οἷς ἀποῖς ἐν ἰσθμῷ τῷ
 Ἐπάδῳ καὶ ὕδωρ ἰσθα-
 ρι τῆς Ολυμπίας, καὶ ἰσθα-
 ρις ἀρνησίου τοὺς πα-
 νηγείας, ἡλικίᾳ ἡρόων, ὅς
 καταβηλῶντα τοὺς Ἐλ-
 ῖνας, ἴσον τοὺς διατάς
 τῶν Ολυμπίων σφαιρτι-
 ρῶν διψῶντας, καὶ ἐν Δία-
 ρι καὶ ἀρθνίαν παροῦς
 αὐτῶν, ἐπὶ σφοδρῶν τῶν νό-
 σων, ἃ τίως εἶναι τὸ ξηρὸν τοῦ
 χωρίου, ἐν ποτῶν τῶν πλῆθει
 ἐπιπόλασον. καὶ ταῦτα ἔλε-
 γε πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος,

ὅς

verba euomere non cessabat, quasi Græcos hac mollitie-
 effaminaret: Oportet spectatores Olympiorum suum fortis-
 ter tolerantes perdurare. Ac per Iouem non pauci illorum
 mortem optebant, vehementibus morbis impliciti, interea
 propter loci siccitatem in magna & promiscua multiudi-
 ne emergentibus. His ita dictis, de eadem aqua potare solebat,
 aded

eteto consuetudinem habuit,
 cumque alijs quotquot non
 dissimili infortunio mul-
 tatos esse nouerat. Ad ex-
 tremū ita regressus in Græ-
 ciam, modo probrosi di-
 fflis Elienses impetebat, mo-
 dō Græcos ut aduersus Ro-
 manos arma sumerent, so-
 licitabat, modō virum im-
 dustrium, & multa digni-
 tate præditum turpiter in-
 uadebat, propterea quod il-
 le præter alia quibus de
 Græciis erat optimè meri-
 tus, etiam hac in re non
 vulgarem præstitisset Græ-
 ciæ & opem & operam,
 quod aquam in Olympiam
 deduxisset, ac primus po-
 pulum ad festiuitatem cons-
 fluere solitum, siti pereun-
 tem subleuasset. In hunc ers-
 go Peregrinus lingua pros-
 cacitate adductus, turpia

ὅς δ' μικρῆ καταλώσασα αὐ-
 τὸν ἐπιθραμόντος ἄπαντος,
 τότε μὲν ἐπὶ τὸν Δία κατα-
 φωνῶν ὁ ἰσχυρῶς, εὐρετὸ
 μὴ ἀφθανῆν. αἰς δ' πλὴν ἐξῆς
 Ολυμπιάδα, λόγον τινα δεῖ
 τελέσασθαι τῶν σωθῆς, τῶν
 δεῖ μίση, ἐξελῶναι πῶς τὸς
 Ἐκίλωας ἔπαινον, ἵπὲρ τὸτο
 ἔδωκε παραγόντων, καὶ ἀπ-
 λογίαν ἵπὲρ τῆς τότε φωνῆς.
 ἔδωκε δ' ἀμειλιχῶς ὅφ' ἀε-
 πάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως
 πειθέσθαι ὅφ' (ἴωνα γὰρ λῶ
 ἄπαντα) καὶ ἔδωκε ἴτι κα-
 νερῶν ἰδιώματα, ἵφ' ὅτῳ
 ἐκπλήξα τὸς ἰντυγχανοντας,
 καὶ θαυμάσασθαι, καὶ πῶς αὐτὸν
 ἀφθλήσασθαι ποιῆσαι, οὐπὲρ
 ἐξ ἀρχῆς θριμώτινα ἔρω-
 τα ἱρῶν ἐτάχσανε, τὸ τιλω-
 τῶν τῶς τόλμημα ἰδούσ-
 σαθ' ὡς τῆς ψυχῆς, καὶ διέ-
 δωκε λόγον ἐς τὸς Ἐκίλωας,
 αὐθὺς

ad eō ut propemodum ab
 omnibus accurrentibus lau-
 ridibus fuisset obrutus, nisi
 tunc commodum ad Iouis
 simulachrum arrepta fuga
 generosus ille se contulif-
 set, ac ita praesenti discrimi-
 ni vitata morte se subtra-
 xisset. Caterum in proxima
 Olympiade orationem
 per quadriennium quod in-
 terfluxerat, multa cura me-
 ditatam atque compositam,
 ad Græcos habuit, laudes
 eius qui aquam deduxerat,
 ac fugæ suæ tunc factæ des-
 fensionem complectentem.
 Iam verò ab omnibus cer-
 tatim contemptus negligebatur,
 nec erat amplius per-
 inde in precio & admiratio-
 ne. Siquidem friuola & ex-
 oleta erant quæ moliebatur
 omnia, nec quicquam
 poterat amplius noviter eōs
 mentem aut excogitatum
 producere, quo stuporem & admirationem incussisset ac-
 cedentibus, & quo ille sibi dignitatem atque auctoritatem
 conciliasset, cuius sub initium amore non dicendo extremè
 ambitiosus flagrabat. Ad extremum hoc temerarium & au-
 dax de pyra facinus commentus est, eaque de re in Græcorum
 multitu.

θεός ἀπ' Ολυμπίων τῶν ἕμ-
πεδον, ὡς ἐς τὸ πῦρ καύσω
ἐαυτόν. καὶ καὶ ἀτὰ ταῦτα
θαυμαστοποιᾷ, ὡς φασί, βό-
θρον ὀρύσσων, καὶ ξύλα συ-
κομίσων, καὶ δαυλῶ τινα
πλῶ καρτερίαν ὑπὸ στρούμε-
νῳ. ἔχλω δὲ οἶμα, μάλισ-
τῶν πειμνῶν τὸν θάνα-
τον, καὶ μὴ δραπιτόην ἐκ
τῶ βίῃ, εἰ δὲ καὶ πῶτος δίκ-
γνωστο οἱ ἀπακάλκιδαι, μὴ
πυρρῶ, μηδὲ τοῖς ἀπ' ἴπραθο
δίας τῶ βίῃ χεῖναι, ἀπ' ἔτι-
ρῶν τινα θανάτου πρόπον, μου-
είων ὄντων ἐλόμωσιν ἀπλη-
θεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ, ὡς Ἡρά-
κλειδῶν τι ἀσπάζεται, τι δὲ
ποτε δὲ κατὰ σιγῶν ἐλόμω-
σιν ἔρ' ἔρ' ὁ δὲ στρούμεν, ἐν ἑαί-
νῳ ἐαυτὸν ἐνέπρησι μόνῳ,
ἐνα τινὰ, ὅσον Θεαρχέτω τῶ βίῃ
Φιλοκτίτῳ παραλάβων; ὁ
δὲ ἐν Ολυμπίῃ, τῆς πανηγύ-
ρειος πληθύνει, μόνον δὲ ἐπὶ

συχ-

multiudinem sermonem
iam sparsit quod statim à
prioribus Olympiis veluti in
diem posterum flammis se-
met ipse traditurus esset.

Et nunc hæc ipsa multis
adorant præstigijs, ut fa-
ma est, eruenda fossa, li-
gnisque comportandis, ac
miram & inusitatam toles-
tantiam promittendo. Er-
rat verò illi, ut mea fert
sententia, omnino mors ex-
pectanda, nulloquæ modo
è vita profugiendum. At
si immobili proposito pro-
sus constitutum habet mor-
tem cum vita commutan-
re, consentaneum mihi vi-
debatur, ne hoc igne fie-
ret, neque his quæ sunt
in tragædis, vteretur, sed
alia aliqua mortis permu-
tatione, quum infinitæ
sint, electa, è viuis discede-
ret. Quod si tamen igne,
tanquam re quapiam Her-
culeæ, tantopere delectatur, cur non potius per silentium
electo quopiam monte multis arboribus confito, in eo se ip-
se coneremavit solus, vno aliquo, cuiusmodi est Theagenes,
Philoctete assumpto? Ille autem in Olympia præsentè magna
homio

αὐτῶν ὁπλίσαι ἰαυτῶν, ἐκ ἀ-
 νάξῃ ὦρ, μὰ τὸν Ἡρα-
 κλῆα, ἔγχε καὶ τὸς Πατρα-
 κῶτας, καὶ τὸς ἀθῆνας ἄλλας δι-
 δόναι τῶν τολμημάτων καὶ
 κατὰ τοῦτο πάντων ὄψι θράσῃ
 αὐτὸ ἕοικεν, ὅρ ἰχθῦν πάσαι
 ἐς τὸν βῦ Φαλαρίδῃ ὅ τῶν
 φορ ἰμπερόντα, τῶν ἀξίαν
 ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπὸ μὲν ἀπαξ
 γανόντα πρὸς τῶν φλόγα, ἐν
 ἀναρῆ τὴν θάνατον. καὶ ἴδ' αὖ.
 καὶ τόδε οἱ πομπῆ μοι λέγου-
 σιν, ὡς δὲ δὲ ὄξυτις ὅ ἄλ-
 λ' ὅ θανάτῳ πρὸν ὅ τοῦ δὲ
 πύρρος ἀνοίξαι ἴδ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ'
 τὸ σῶμα, καὶ αὐτίκα τὴν θά-
 νατον. τὸ μὲν τοι βία μα ἰσιν οὐ-
 ται, οἶμα, ὡς σε μὲν, ἐν ἰερῷ
 ἡρώεω καὶ ὀψῆ ὅ ἀνδρῶν ὅ,
 ἐν ἰα μὴ δὲ βία πᾶσαν ὄδοι τὸς
 ἀπὸ τὸς ἀπὸ θύσσοντας. ἀπὸ
 τὴ δὲ, οἶμα, ὡς καὶ πάσαι
 βίαι τὸς ἐνδοξῆ ὅ ἰσιν οὐτα,
 ἰη

hominum frequentia, non
 in tabernaculis se solum vie-
 debit, alioqui haud indi-
 gnus existens per Herculem;
 sicut par est homines par-
 ridas ac impios malefan-
 torum poenas dare. Quam
 etiam nimium cunctanter
 ac sero illud facere vide-
 tur, quem iam dudum os
 portebat in Phalaridis tau-
 rum illapsam, dignum ne-
 farijs factis exhausisse sup-
 plicium, nec tantum ses-
 mel in flamma hiscentem
 subito expirare. Etenim
 à multis hoc pro certo con-
 firmati audio, nullam more-
 tem esse velociorem aut
 properantiolem, quam eam
 quae per ignem illata fue-
 rit. Solum enim os ape-
 riendum est, & statim ef-
 flatur anima. Atqui & il-
 le, ut opinor, eam quoque
 spectaculi dignitatem secum
 volutat in animo, rem videlicet grauem & praecalam esse,
 sacro in loco comburi, ubi ne sepelire quidem alios mo-
 rientes religiosum dicitur. Audiuiis enim, nisi fallor, quem-
 admodum iam olim quidam cupiens gloriosum & celebre
 apud posteros nominis sui monumentum relinquere, cum
 nullam

ἐπὶ κατ' ἀπομύχου ἐν ἑ-
 λληνιστικῶν τοῦ ἔργου, ἐν ἑπι-
 σκόπῳ τῆς Ἐφεσίου Ἀρτέμιδος
 τῶν ἡρώων. τοιοῦτον τι καὶ αὐ-
 τὸς ἐπινοῶ, ὡς ἔρω τῆς
 ἀόξεως ἐν τῆσιν αὐτῶν. καὶ
 οὐ φοβῶμαι, ὅτι ἡμεῖς τῶν ἀν-
 θρώπων αὐτὸ φησὶ, ὡς διδά-
 ξασθαι αὐτὸς θανάτου καταφρο-
 νῆν, καὶ ἰσχυρῶς ἐν τοῖς δια-
 νοῖς. ἰσὺ δὲ ἡδῶς ἐν ἱστοί-
 μισιν ἐκείνων, ἀπὸ ἡμῶν, ἃ
 καὶ τοὺς κακέρους βούλοισθε
 ἅμα μάλιστα αὐτοῦ γυνώσκει
 τῆς καρτείας ταύτης, καὶ
 καταφροσύνης θανάτου καὶ κα-
 πώσεως, καὶ τῶν τοιούτων δει-
 μῶν. ἀπὸ ἐν ἅμα ἰσὺ δὲ ὁ
 τι, βδελυθεῖτε. πῶς ἔρω ὁ Πρω-
 τεὺς τῶν δακτύλων, καὶ τὸς ψυ-
 χροῦς ἀφελῆσαι, τὸς δὲ πονη-
 ρὸς δὲ φιλοκινδυνωτέρους καὶ
 ὡλενόμενους ἀρραγῆς: καὶ οὐ
 δυνάμει ἔσω, ἰσὺ τῶν μόνων ἀ-
 παύσεισθε τὸς πῶς τὸ ὄφει-
 διμον ὁ ψομῶς τὸ πᾶν.

ὅτι

tum hac in re sit profuturus, nec malis & nefarijs homi-
 nibus maiorem ad contemnenda pericula, & sceleratiora
 audiendi animum additurus? Esto sane ad hoc tantum cōkursu
 vos esse, qui in optimam partē hanc rem saltem spectaturi sint.

proim

nullam aliam vidēret sibi
 relictam esse innotescendi
 rationem, Ephesie Diane
 templum absumpsit incen-
 dio. Tale quippiam & hic
 secum movetur in animo:
 tanta gloriæ cupiditate tan-
 tum non miser ille conta-
 bescit. Sedenim aiunt il-
 lum hæc ipsa hominum gra-
 tia facere, ut eosdem mor-
 tis contemptum doceat, ac
 in rebus arduis toleran-
 tiam. Ego verò perliben-
 ter interrogarem, non il-
 lum, sed vos, nunquid etiam
 maleficos & facinorosos ea-
 ius discipulos fieri cupiatis
 in eiusmodi tolerantia pera-
 discenda, ac morte contem-
 nenda, tum afflictionibus &
 ceteris terroribus fortiter
 perferendis? Atqui certè
 compertum habeo; ista vos
 minimè velle aut cupere.
 Quo igitur pacto hoc Pro-
 teus discernit, ut bonis tan-

ἰμάς δ' οὐδ' αὐθις ἐράβμαι,
 διξωδ' ἄν ἰμῶν τοὺς πῶ-
 δας ζηλωτὰς τῷ τοιαύτῳ γῆ-
 ραι, ἐν ἄν ἔπιποιτε, καὶ τὶ τὸ το-
 ἰοῦ μιν, ὅπερ μὴ δ' αὐτῶν τις τ
 μαθητῶν αὐτῷ ζηλώσειν ἄν;
 τὸν οὐδ' Ὁραχὺν τῶν μάλισ-
 αῖτιόσαστο ἄν τις, ὅτι τὰ πᾶ-
 ζηλῶν τὰν φῶς, ἐχ' ἐπιταῦτο
 διδασκάλῳ, καὶ σωθεῖσθαι πα-
 τὰ τὸν Ηρακλῆα, ὡς φησιν,
 ἀπιόντι, διωάμῃ, ὅτι βρα-
 χεῖ πανορθάμῳ γυμνάσει, καὶ
 συμπτῶν ἐπὶ λιφάλλῃς ἐς τὸ
 πῦρ. οὐ γὰρ ἐν πύρρα καὶ βάν-
 τρω καὶ τριβῶνι ὁ ἴη, ἀλ-
 λὰ ταῦτα μὴ ἀσφαλῆ καὶ ῥά-
 δια, καὶ παντὸς ἄν ἔη, τὸ τῆ-
 λ' ὁ καὶ τὸ λιφάλλασον καὶ
 ζηλουῦ, πῶ πηρὰν συνθεῖ-
 τα κορμῶν σκινῶν, ὡς ἐνι
 μάλισα, χλορῶν, ἐναποπνιγῆ-
 να ὡς λιανῶ τὸ πῦρ γὰρ αὐ-
 τὸ, ἢ μόνον Ηρακλεῖος καὶ Α-
 σκλιπιῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερο-
 σύλων

proinde ego vos iterum ro-
 gabo: Cupitisne liberos ve-
 stros illius amulos fieri?
 Haudquaquam dicetis. At-
 qui hoc ipsum quarebam,
 num quis ex discipulis eius
 eundem imitaretur? Thea-
 genem itaq; in hoc quispiam
 iure optimo accusare possit,
 quod cum in alijs per om-
 nia viri amulus esse studeat,
 hac in parte tamen præce-
 dentem præceptorem minus
 sequatur, iterq; cum eo fa-
 ciat, ad Herculem, veluti
 ti perhibent, abeunte, præ-
 fertim cum in breui possit
 summè ac omnibus nume-
 ris felix euadere, per præ-
 ceptis saltem in ignem illas-
 psus. Neque enim in pera,
 aut baculo, aut sordido
 pallio circumferendo, æ-
 mulationis summa sita est,
 sed hæc extra periculum
 posita sunt, & imitari fa-
 cilia, & cuiusvis homi-
 nis. Ipsum finem & caput æmulari conuenit, ingenti
 videlicet pyra ex truncis ficulneis & maximè viridi-
 bus congesta, fumo semet præfocari. Siquidem ignis non
 tantum Hercules & Aesculapij proprium æstimandū est, sed
 sacri.

ἄνθρωποι καὶ ἀνδροφόνων, ὅς ἐ-
 ρᾶν δεινὴν ἐν καταδίκῃς αὐ-
 τῷ πάσχοντας. ὡς ἄμανον
 τὸ δὲ Λύκαπνοῦ ἴδιον γὰρ
 καὶ ὑμῶν μόνων ἄν ἦνοι-
 το, ἀπὸς τὴν ὁμῶν Ηρακλῆς,
 ἔπειτα ἄρα καὶ ἐτόλμησέ τι
 βιούτορον ὑπὸ νόσῳ αὐτὸ ἔφρα-
 σεν, ὑπὸ τοῦ Κερταίου αἰ-
 ματῶ, ὡς φησὶν ἡ παραφ-
 ρασις, καταδιόρη. οὗτῶ
 δὲ τινῶ ἀτίας ἐνεκρῆμι-
 βάνδ, φέρων αὐτὸν εἰς τὸ
 πῦρ, ἢ δι᾽ ὅπως πλὴν κατα-
 εἶπεν ἐπιδύξῃ, καθάπερ οἱ
 Βραχμᾶνδ, ἐκείνοις ἦσαν.
 τὸν ἦξιν Θραγγῆς ἀκάλειν, ὡ-
 σπερ ἐκ ἐνδῶν, καὶ ἐν Ἰνδοῖς ἔ-
 να τινὰς μαρὰς καὶ λευκοδὸ-
 ξους ἀνθρώπων. ὁμοίως δὲ αὐ-
 τῶν ἐκείνους μιμᾶσθαι ἐκείνοι
 ἦσαν ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ,
 ὡς Ουγσινετῶ, ὁ Ἀλεξάν-
 δρου ἐνδὲρ νῆτης, ἰδῶν Καλ-
 λανον καὶ ὁμοίον, φησὶν. ἀπὸ
 ἰπιδᾶρ

gloriae extremè dediti. Attamen quando ita fert animus,
 imitetur illos. Attamen illi ignem insiliendi morem non ha-
 bent, veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait,
 cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset. Verum
 ite postea

sacrilegorum quoque et para-
 ricidarum, quos iudicio con-
 demnatos, hoc ipso suppli-
 cio affici videmus: ita ut lon-
 ge praestabilius esse putem,
 vobis fumo praefocatis opo-
 ptere. Hoc enim vobis tan-
 dem ut peculiare et pro-
 prium adscribi potest. Alio-
 qui etsi Hercules tale quip-
 piam ausus est, doloris et
 morbi impatientia impulsus
 hoc fecit, dum è sanguine
 Centaurico, veluti testis est
 iragædia, infidelus absume-
 retur. Cæterum ille qua cau-
 sa incitatus se ipsum in ia-
 gnem ferens praecipitat. Per
 Iouem scilicet ut animi to-
 lerantiam hoc argumento
 notam faciat, non secus ata-
 que Brachmanes. Illis enim
 Theagenes præceptorem
 suum assimulare contendit.
 Quasi verò non etiam apud
 Indos inueniantur homines
 vecordes et stolidi, vanæque

ἰπεδ' ἀπ' ἡρώσει πλοῖον πα-
 ρασάνω, ἀκίνητοι ἀνεχόν-
 ται παραπλώσοι· ἔτ' ἰπε-
 βάντες κατὰ σχῆμα, κώον-
 ται, ὅδ' ὅσον ὀλίγον ἐν τρι-
 ψαντῶ τῆς κατακλισίως· οὐκ
 τ' ἄε τι μίγα, εἰ μὴ πῶρ
 τι βνήξῃται, σωραπαδάς ἰπὸ
 ζῦ σαρδός, οὐκ ἀπ' ἰλιπιδ' ὅ,
 μὴ ἀναπιδήσομαι αὐτῶν καὶ
 ἡμίφλεκον; εἰ μὴ. ὅπερ φα-
 σι, μηχανήσῃται βαθέων γε-
 νέου καὶ ἰπ' βόθρω πλὴν πυ-
 ράφ. ἄσι δ', οἱ καὶ μετα-
 βῆσθαι φασὶν αὐτῶν, καὶ
 πῦρα ἀνέρατα διηγέσθαι, ὡς
 τοῦ Διὸς οὐκ ἴωντ' ὀμιάναν
 ἰερόν χαιόρον. ἀπὸ βαρῆσ-
 τῶ τῶν γε ἔντα ἔξω τῆ διο-
 μοσάμεν ἄρ, ἢ μὲν μὴ δόξα
 τῶν θεῶν ἀγανακτῆσαν, εἰ Πε-
 ριγρῖν' ὅ κακῶς ἀπεθάνοι. οὐ
 μὲν δὲ τῆ δόξιορ αὐτῶ ἔτ' ἀνα-
 δῶσα· οἱ τῆ σωνόντων κωῶ
 παραρ-

posteaquam congesta atque
 incensa pyra conuenerint,
 propè assistentes immobiles
 lenè affari fortiter susti-
 nent. Deinde ingressi iuxta
 habitum, ardent, ne tantil-
 lum quidem post accubi-
 tum se auerentes. Caterùm
 ille quid adeò magni aut
 præclari designat facinoris
 si illapsus suffocatur, a flam-
 mis subitò & violenter dis-
 cerpius? Neque enim eam,
 ut opinor, spem concepit in
 animo, ut semiustus ab igne
 resiliat, nisi hoc, quod à non-
 nullis audio, insidiosè struat;
 ut infra quoque in fossa py-
 ra profunda sit. Sunt præ-
 terea qui illum transforma-
 tum iri consument: eiq; rei
 comprobandæ iam percen-
 sent somnia, tanquam Iupi-
 ter concessurus non sit ut sa-
 cer locus eadè contamine-
 tur. Atqui eam ob rem planè

securus sit animi. Ego enim iurare nõ dubito nullum profe-
 rto deorum grauius & indignè laurum, si Peregrinus malo
 & infelici fato pessimè interierit. Sedenim neq; facile neque
 promptum iam illi est à proposito regredi. Siquidem qui cum
 illo habent consuetudinem, miserum omnibus modis incitant,

παρορμησι, καὶ σιωθεῖσιν ἐς
 τὸ πῦρ, καὶ ἰπικαίουσι πλὴν
 γνῶμῳ, οὐκ ἰδῶντες ἀρδῆ-
 λιᾶν, ὡρ ἂ δὴ οὐκ ἀνακα-
 σπᾶσας ἐμπέσοι ἐς τὴν πυ-
 ρᾶν, ὅτο μόνον χάριτι ἰρ-
 γασῶ. ἡκουσθ, ὡς εἶδ' Πρω-
 τῆς ἔτι λαλεῖσθαι ἀξιοί, ἀλ-
 λὰ φοίνικα μετανόμασθ' ἑαυ-
 τὸν, ὅτι καὶ φοίνιξ τὸ Ἰνδι-
 κὸν ὄρνικον ἐπιβοῶνται πυρᾶς
 λελύται, πορρωτάτω γήρως
 πεβιβητός. ἀπὲ καὶ λογο-
 ποιῆ, καὶ χρισμῶς τινος διέ-
 ξησι παλαιὸς δὴ, ὡς χεῖρον
 εἶναι λαίμονα νυκτοφύλακα
 καὶ γνῶναι αὐτόν, ἢ δὴ δὸς ἐ-
 κὶ βωμῶν ἢ δὴ ἐπιθυμῶν καὶ
 χεῖρος ἀνασείσθαι ἐκπίθων.
 καὶ μὰ Δία εἶδ' ἄπειρος, ἐν
 τοῖς ποταμοῖς ἀνοήτοις ἔνερ.
 θεοσιδά τινος, ὅς καὶ τε-
 παρῶν ἀπηπάχθη δι' αὐ-
 τὸ φάσουλαι, καὶ νύκτωρ ἐν-
 τιτυχημένος τῷ λαίμονι τῷ
 νυκτοφύλακι. οἱ κατὰ τοὺς δὲ
 αὐτοὺς μάθητοὺς αὐτῶ, καὶ χε-
 εἶρον, οἶμα καὶ αὐτὸν
 ἐπὶ

in ignem compellant, non
 sinentes eundem timore con-
 sternari aut trepidare: quon-
 iam si duobus discernitis in
 ignem incideret, solum hoc
 præclare & cum multorum
 gratia faceret. Quinetiam
 hoc inaudiui, se amplius Pro-
 teum nominare nolle, sed
 Phœnicem, quod & Phœ-
 nix auis Indica iam summo
 confecta senio, pyram dica-
 tur insecdere. Sedenim vana
 commiscetur mendacia, o-
 racula quædam vetera per-
 censens, ac si deū quæmpiam
 noctis custodem illum fieri
 oporteat. Ac iam non obscū-
 re aras quoq; desiderare via-
 detur, aureisq; donarijs se ho-
 noratum iri planè sperat. Et
 per Iouem haudquaquã ab-
 surdum factu æstimandum
 est, si in tanta stultorum ho-
 minum multitudine inue-
 niantur etiam qui prædica-
 re non vereantur, quod per
 ipsum quartana sine liberati,
 quodq; noctu in dæmonē no-
 cturnum incidierint. Porro

autem execrandi illius discipuli oraculum quoq; ut opinor;

ἐπὶ τῆ στυγῆ μηχανήσονται.
 Διότι καὶ Πρωτεύς ἰκάνθη ὁ
 Διὸς, ὁ κελεύων τοῦ ὀνόμα-
 τος, μαυτιδὸς δὲ μαρτύρο-
 μιαι δέ, ἢ μὲν καὶ ἱερέας αὐτοῦ
 ἀπαθροῦσθαί, μάλιστα ἢ
 καυτεῖων, ἢ πινούσων τεικνῶν
 τυρατοργίας, ἢ καὶ νύκτια τε-
 κτιώ τινα ἐπὶ αὐτοῦ εἰσισθαι
 νυκτεῖων, καὶ διαδοχίαν ἐπὶ
 τῆ στυγῆ. Οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος,
 ὡς μοι τις τῶν ἱερέων ἀπύ-
 ρακτι, ἢ Σιδύλλαν ἱερῆα
 ρηκνῶσα περὶ τούτων, καὶ τὰ ἔ-
 πι γὰρ ἀπὸ μνημόνων;

Ἀπὸ πόταρ Πρωτεύς, κν-
 νικῶν ὅχι αἰεὶ ὁ ἀπάντων,

Ζευὸς ἱερῶν τῶν
 κατὰ πύρ ἀνακείσας,

Ἐσφάρα πηδῆσας, ἔσθῃ
 ἰς μακρὸν Ὀλυμπον,

Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ
 ἀρβυροὶ καρπῶν ἴδουσι,

Νυκτιπόλορ τιμῶν κίλορ
 μαῖ ἦρωα μέγιστορ,

Συθρονορ Ἡφαιστῶ ἢ Ἡ-
 ρακλῆϊ ἀνακτῆϊ.

Ταῦτα μὲν Οὐρανῶν
 Σιδύλλης ἀκηκοῦσα φασί,

ἢ δὲ

Hæc quidem Theagenes ex

adytum iuxta pyram mada
 chinabūtur, propterea quod

Proteus ille Ioue natur,

huius nominis propater, va-
 tictinio celebris habitus est.

Neque testari dubito certò
 futurum confirmans, ut sac-

cerdotes quoque illi consti-
 tuiantur flagellorum, aut ins-

cendiorum, aut alicuius al-
 terius rei monstrificæ. Aut p-

Iouem festiuitas illi nocturn-

na sacrificabitur, aut festum
 facibus iuxta pyrā celebran-

dum. Cæterum Theagenes
 nuper, et quidam mihi ex fa-

miliaribus reuulit, aui Sibyl-
 lam quoq; ea de re ista præ-

dixisse. Et cur non ipsos per-
 censeamus versuculos?

Ass ubi iam Proteus Cy-
 nicos longè optimus inter,

Per loca sacra Ioui ruti-
 lum succenderit ignem:

Tunc oēs quotquot fru-
 ctu descunt agrorum,

Noctiuagum, ut iubeo,
 placate herosa colentes

Concessa Alcide ac Vulco
 cano sede propinquum.

Sibylla se audisse falsò præ-
 dicat,

ἔξω ἢ Βάκιδος αὐτῶ χρισμὸν
 ὑπὲρ τῶτων ἱερῶ, φησὶ ἢ ὁ Βά-
 κης ἔτω, σφόδρα ἰὺ ἱεπιῶν

Απ' ὁπότεν λιωνὸς πο-
 λυάννυμ' εἰς φλόγα πωλε-
 λῖδ

Πηδύση, δόξης ἐπ' Εὐν-
 υῖνι θυμὸν δεινθῆς,

Δὴ τότε τὸς ἀπὸς λιων-
 λάπικας, οἱ οἱ ἱεπιῶν,

Μιμῶσαι χεῖ πότμον ἄ-
 ποιοχηφοὶ λυκοιο·

Ὅς δ' ἐκιδανὸς ἰδῶν, φάσθ
 μὲν Ὁφωάσιο,

Λάτσιο βακίαν ἔυτορ
 τάχα πάντας Αχαιὸς.

Ὡς μὴ ψυχρὸς ἰδῶν θερμη-
 γορέαν ἱεπιῶν,

Χρυσῶ Ὁξάμυμ' πῆρλι,
 μάλα ποτὰ θανάτων,

Ἐν κακῶς πάτρασιρ ἱ-
 χωρ τῆς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ, ἀνδρῶν, ἄρα
 φωνώτιρ Ὁ χρισμολόγ' ὁ

Βάκης ἢ Διδύμης εἶν', ὡς ὁ-
 ρα ὧς θαυμαστὸς τοῖσι δὲ μι-

λητῶς τῶ Πρωτίως πεισχο-
 πῆρ ἔνθα ἱεπιῶς ἱεπιῶσσι.

τῶτο

dicat. Caterum ego illi Ba-
 cidis oraculum contra me-
 morabo. Aut autem ad hunc
 modum Bacis, nimium verè
 vaticinatus:

Postquam multiplici Cy-
 nicus cognomine Proteus

In flammam sese per præ-
 ceptis iecerit acrem,

A' furij's vanum propter
 compulsus honorem,

Protinus occisi, viuum
 quicumque sequuntur.

Vulpicanes alios imitas
 ri facta decebit.

At quicumque metu tre-
 pidus vitauerit ignem,

Quam primum saxis pos-
 pulo lapidetur. Achivo:

Ne dum friget incers, nu-
 gas producat acutas,

Vsuram exercens, Ὁ ple-
 na Ὁ diuite perq,

In patria nummosus ha-
 bens ter quinque talenta.

Quid vobis videtur viri?
 nunquid Bacis deterior vi-

rus est vates esse quam Sibyl-
 la? Sed iam tempus est admi-

randis illis discipulis Procei
 circumspiciendis, ubi potissimum semetipfos purget in aërem.

τῆτο γὰρ πῶ καῶσιρ καλῶ=
 ρι. ταῦτ' ἀπόρτ' ὁ, ἀνθόη-
 σαρ οἱ πρῆσισάτῳ ἀπαύσῳ,
 ἤδη καυθῶσ' ὁ, ἄξιοι ἔ πυ-
 ρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γὰρ πρ'
 Νέστορα δ' ἐκ ἐλασθρῶ λαχὴ τὸ
 Θεαγένη, ἀπ' ὡς ἦκουσ' τῆς
 βοῆς, ἦκν' ὀθῶς, καὶ ἀναβάς
 ἐκκράζα, καὶ μεία κατὰ
 ἀκρόα πρὶ τῷ καταβυβικό-
 τ' ἔ ἦρ' οἶδα, ὅσις ὁ βέλτι-
 σ' ἐκείν' ἰκαλάτο· ἐγὼ δὲ
 ἀφ' αὐτὸν δ' ἄρ' ἔμηνυμένον,
 ἀπῆαρ ὁ ψόμῳ ὁ βὺς ἀθλη-
 τὰς ἤδη γὰρ οἱ Ἐμανοδίκαι
 ἐλέγουντο ἔνα ἔν' ὡς πλεθίρα.
 ταῦτα μὲν βι τὰ ἐν Ἡλιδι.
 ἐπὶ δὲ ἄς πῶ Ολυμπίαν ἀ-
 φικόμεθα, μὲς δὲ πῶ ὁ ἐπι-
 ὀδόδομ' τῶν κατιζου-
 των Πρωτέως, ἢ ἰπανοῶ-
 των πῶ πρῶσιρ ἀνθῶ, ὡ-
 ς καὶ ἄς χεῖρας ἀνθῶν ἦλθον
 οἱ ποιοί, ἄχερ δὲ παρὰ τῶν
 ἀνθῶς ὁ Πρωτέως, μεία ὡς
 πλεθῆ παρὰ πρὸ μὲν ὁ, κα-
 τόπιρ τῷ τῶν κηρύκων ἀγῶ-
 υ' ὁ,

Hoc enim ipsi combustionē
 vocant. Hac cū dixisset,
 certatim ab omnibus circū-
 stantibus succlamatum est:
 Combūtur iam illico flama-
 nis dignissimi. Ac ille qui-
 dem descendit vberim ri-
 dens: porro Nestorem, nem-
 pe Theagenem non latebat
 vociferatio, verū exaudito
 clamore venit illic. Cūq;
 discursus ascendisset, magna
 voce exclamavit, innumera
 mala de eo percensens, qui
 descenderat. Minimè verò
 compertum habeo quòdnam
 illi optimo nomē fuerit. Cas-
 terū ego relicto illo, pro-
 ciferatione se rumpente, abi-
 bam visurus athletas. Iam e-
 nim certaminum iudices ὁ
 arbiiri in circo esse dicebat.
 Et hæc quidem æta sunt in
 Elide. Cū autem venissemus
 in Olympiam, maior i-
 bi multitudo aderat, Proteū
 accusantium, quā eius in-
 ceptum laudantium, adeò ut
 non pauci illorum conrixan-

tes ad manus deuenerint: donec progressus ipse Proteus infi-
 nita hominum frequentia deduceretur, relicto à tergo pro-
 ceunus

ἄνθρωπος, λόγους τινὰς διέξῆλθε
 περὶ αὐτοῦ, τὸν βίον τε, ὡς
 ἔβιω, καὶ τοὺς λιנדῶνας, ὅς ἐ-
 λιנדῶνας ἐδιηγέσθην, καὶ
 ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἐ-
 νηκα ἔπεισαν, τὰ μὲν οὖν ἄ-
 ρημῶνα πομπὰν ἔχοντα δὲ
 λίγον ἤκουσεν ἀπὸ πλείων τῶν
 πεισιδάτων, ἔτα φοβηθῆς
 μὴ σιωπεθῆναι ἐν τοσαύτη
 τύρῃ: ἐπὶ καὶ πομπὸν τοῦ-
 το ἀσχοῦντας ἴδωσαν, ἀπῆλ-
 θον, μακρὰν χάριν φρά-
 σας θανατιῶντι σοφίῃ, τὸν
 ἐπιτάφιον ἑαυτοῦ πρὸς τινούτων
 διέξινον. πολλὸν τότε τοῦτο
 ἐπίκουσεν, ἔφη γὰρ βέλτερον
 χρυσὸν βίον χρυσὸν κορῶνα
 ἐπιθεῖναι: κελῶν γὰρ τὸν Η-
 ρακλέως βιβλιώματα, Ἡρα-
 κλέως ἀρβανῆν, καὶ ἀναμι-
 κελῶν τῶν αὐθῆν, καὶ ἀφελῆ-
 σαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀν-
 θράπων, δάξας αὐτοῖς, ὅτι καὶ
 πρόπορ θανάτου κατὰ φρονῆν.
 πάντας

conum certamine: ubi ora-
 tiones quaspiam de se ipse
 habuit, nimirum quibus exer-
 citijs vitam suam transgisse-
 set, quibusque in periculis vers-
 satus fuisset, tum quantas ex-
 quam duras difficultates phi-
 losophiæ gratia per omnem
 ætatem pertulisset. Itaque
 multa eius generis erant,
 quæ ille differuerat. Ego ve-
 rò saltem pauca quedam præ-
 circumstantium multitudi-
 ne audiebam. Deinde me-
 tuens ne in tanta turba com-
 primerer, posteaquam mul-
 tos idem patientes cernerem,
 abij, longum valere iubens
 sophistam semet perimen-
 tem, suique funeris epitaphiū
 ante mortem recitantem.
 Sedenim tunc etiam hoc in-
 audieram. Dixerat enim,
 aurea vitæ auream quoque
 se velle imponere coroni-
 dem: consensaneum autē es-
 se, ut qui Herculeam vitam

exegisset, Herculeum quoque mortem oppetēs è viuis discede-
 ret, aërique misceretur. Ac eam quidem utilitatē, inquit, statim
 præstandam esse hominibus, ut commonstrem illis, qua ra-
 tione et mentis constantia mortis acerbitas respuenda sit.

πάντας οὐδ' ἄλλοι τοὺς ἀν-
 θρώπους φιλοκλήτας ἠνέσθαι.
 οἱ μὲν οὐδ' ἀνοητότεροι τῶν
 ἀνθρώπων ἰδάκρυτον, καὶ ἑ-
 βόων, σάβ' ὅτις Ἐπισημοὶ δὲ
 ἀνδραδίεστοι ἐκικράσασαν.
 τίλει τὰ δαδουμμένα. ὕφ' ὧν
 ὁ πρῶτος ἔβουλετο ἰδοῦν.
 βύθη, ἐληψὼν πάντας ἐξέωθει
 αὐτοῦ, καὶ μὴ πείσεισθαι ἔω-
 πησὶ, ἀλλὰ ἀκούσας δὲ καθέ-
 ξαν ἐν ἑβόῳ. τὸ δ' ἔτι μὲν τὰ
 δαδουμμένα, ἀδούκων αὐτῷ
 πείσεισθαι ὡς ἄλλοι μάλιστα ἐ-
 ποίησε, καὶ τοὶ ἦδη νεκροὺς
 πλὴν ἰδοῦν ἐχούσι, καὶ νῦν Δία
 καὶ ἰατρούμεν, ὡς κατέπαυ-
 σεν τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ, ἐκείσε,
 οἴμαι, πῶς ἐγέλωρ. δὲ γὰρ
 ἐλεῖν ἀξίον ἴστω δού-
 ρωτα τῆς δόξης ἀνθρώπων
 ἕως ἀπάρτας, ὅσοι ἢ αὐ-
 τῷ ποινῇ ἰδώνονται.

expalluit. Cumq; iam mortui cadaveris speciem vultu ac co-
 lore præse ferret, per Iouem timore impendio magis percul-
 sus, subirepidauit etiam. Ego verò, vt opinor, iam quæris
 quantum viderim. Neque enim commiseratione mihi dignus
 videbatur, homo ita miserè ambitiosus, ita anxie gloriæ cu-
 pidus supra omnes quotquot vnquam hoc vitio laborauerunt.

Nihilq

Itaque oportet omnes hæ-
 mines mihi morienti Phis-
 loctetas præstò esse. Iam
 qui imprudentiores erant
 ex illis, lachrymas profun-
 debant, exclamantes: Ser-
 uate Græciæ saluum atque
 superstitem. Cordatiores ve-
 rò vociferabantur: Perfi-
 ce quæ facienda decreui-
 sti. Horum itaque diuerso
 studio senex non mediocri-
 ter perturbatus est, sperans
 omninò se ab omnibus re-
 tentum iri quò minus in i-
 gnem se mitteret præcipi-
 tem, sed inuitum & nolen-
 tem illis resistentibus in vi-
 ta se mansurum. Ac sanè
 cùm præter spem atque sen-
 tentiam accidisset, vt illi
 quæ arrogantia inductus fas-
 cienda decreuerat, ea quo-
 que opere comprobanda for-
 vent, maiorem in modum

ἤμιπτο δὲ ὁμῶς ἐπὶ πολ-
 λῶν, καὶ ἰνφορεῖτο τῆς δό-
 ξης, ἀρβλήτωρ ἐς τὸ πλεῖστον
 τῶν θαυμασίουων, οὐκ εἰδὼς
 ὁ ἄθλοισι, ὅτι καὶ τοῖς ἐπιτόρ-
 σουροῖν ἀπαγορεύοις, ἢ ἐπὶ
 τοῦ Ἀλμίου ἐχομενοῖς πολ-
 λῶν πλείους ἔπονται. καὶ δὴ τὰ
 μὲν Ὀλύμπια τέλος ἔχει, κάλα-
 λισα Ὀλυμπίων γυμνασια, ὧν
 ἐγὼ, εἰδορ, τεράκις ἡδὲ ὀ-
 ρῶν· ἐγὼ δὲ (οὐ γὰρ ἴω
 ἀπορῆσαι ὀχλήματι, ἅμα
 ποσὶ ὧν ἐξιδόντων) ἄκωρ ὑ-
 πιλιπόμω. ὁ δὲ αἰὲ ἀναβα-
 λόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον
 περὶ ἄρκεα ἐπιδήξασθαι πύ-
 λωσι. καὶ μετῶν ἐταίρων
 τινὸς παραλαβόντων, περὶ
 μίσσας νύκτας ἐξασας, ἀ-
 πεία δὲ ὅτ' Ἀρπίνος, ἐνθα ἢ ἡ
 πυρὰ, εἰδοῖοι πάντων οὗτοι
 εἰκοσι, ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας,
 κατὰ τὸν ἱππόδρομον, ἀπὸν-
 των πρὸς ἴω. καὶ ἐπὶ τὰ κισα
 ἀφικόμεθα, καταλαμβάνοντες
 πυρὰν

sem, concessi rectā in Arpinam, ubi pyra erat. Ad id loci vi-
 ginti erant stadia ab Olympia per Elippodromū ad auroam
 suntibus. Quam primū verò eò ventum est, offendimus
 pyram

Nihilò secus tamen à multis
 stipatus deducebatur, ac glo-
 riæ amenti desiderio in præ-
 ceptis rapiebatur, subinde o-
 culos in multitudinē admi-
 rantium reijciens, ignarus
 miser quòd eos quoque qui
 ad crucem ducerentur, aut
 in carnificis manibus tene-
 rentur iam occidendi, mul-
 tō plures subsequerentur.

Finitis autem certaminibus
 Olympicis, quæ omnium
 pulcherrima fuisse cogno-
 uī (iam enim quater præ-
 sens interfui) eum currus
 inopia laborarem, multis
 discedentibus inuitus relin-
 quebar. Cæterum Proteus
 exitiosum sibi spectaculum
 subinde protrahens, noctem
 demum postremum tempus
 ei rei destinavit, quando se
 ipsum esset concrematurus.
 Sub noctem itaque mediam
 assumptus à quodam fami-
 liarī, cum è strato surrexis-

πυρὰν ὑψηλοῦς ἐν βάθει,
 ὄσον ἐς ὄρηγαν τὸ βάθος.
 δᾶδον ἦσαν τὰ ποτὰ, καὶ
 παρεθέβου τῶν φρυγῶν,
 ὡς ἀναφθάνει τάχιστα. καὶ ἵπα=
 δὴ ἰσχυρῶς ἀνέταλαν (ἔδρα
 γὰρ ἑκατέρωθεν θεάσασθαι τὸ
 λάμπισον τῆτο ἔργον) πρό=
 σαιμ ἐκείνῳ ἰσχυροῦς
 ἐς τὸν ἀπὸ πρόπον, καὶ ξυ=
 αὐτῶν τὰ τέλη τῶν λιανῶν, καὶ
 μάστιγα ὀφθαλμοῦ ὁ ἐκ πα=
 τῶν δᾶδῶν ἔχων, οὐ φαῦλῳ
 διατρέφοντις: ἰδᾶδὸ φό=
 ρα δὲ καὶ ὁ Πρωταῖος ἢ πῆσ=
 κηθούτων, ἀπὸ ἀκρό=
 θεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον,
 ἄτε ἀπὸ δᾶδων καὶ φρυγῶ=
 νων. ὁ δὲ (καὶ μοι πάνυ
 ἡδὴ πρόσχει τὸν νοῦν) ἀπὸ
 θέμῳ ἢ πῶν πᾶσαν, καὶ τὸ
 πρὸ πάντων, καὶ τὸν Ἡράκλειον
 ἐκείνο ῥόπαλον, ἔση ἐν ὀθόνῃ
 ὄντοσιν ἀκριβῶς. εἶτα ἡτδὲ λι=
 θανωτῶν, ὡς ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ
 πῦρ, ἢ ἀναδᾶστος τινός, ἐπὶ=

βαλέ

depositis pera & pallio, ac baculo illo Herculeo, in ex=
 tremē sordido adstuit amiculo. Deinde postulato thure,
 ut in ignem spargeret, quidam illi porrexit: quo in ignem

pyram altē congestam, in
 profundum verò ad magnā
 eubiti altitudinem egestam.
 Crebrae faces praesio erant,
 aridis insuper sarmentis &
 stipulis pyra erat intexta,
 ut quā primū igne susce=
 pto in flammam erumperet.
 Postea verò quā luna ex=
 orta est (oportebat enim &
 hanc huius pulcherrimi fa=
 cinoris spectatricem adese)
 prodijt ille eo quo sem=
 per more solebat exorna=
 tus, ac cum illo reliqua Cy=
 nicorum multitudo. Hic per=
 nerosus quisque ex patribus
 facem in manu tenens, non
 segniter subministrabat: in=
 super ipse quoque Proteus
 face armatus incedebat.

Mox aggressi alius aliunde
 admotis facibus maximum
 ignem succenderunt, nem=
 pe facibus & sarmentis co=
 pioso igni suppeditantibus.
 Ille autem (nunc verò fac
 maximē attento sis animo)

βαλῆ τι καὶ ἄπειρ, ἐς τὴν μη-
 σικυβείαν ἀπεβλήτην (καὶ ἴδ
 καὶ τοῦτο πῶς τὴν τραγῳδί-
 αμ ἢ ἢ μισομυθεΐα) Δαμο-
 νῶν μητρῶοι καὶ πατρῶοι δι-
 ξαοῦ με ὁμῶν ἔς· ταῦτα ἔ-
 πῶν, ἐπὶ δὲ καὶ ἔς τὸ πῦρ, οὐ
 μὲν ἐσπατό γε, ἀλλὰ περιε-
 σκέσθη ὑπὸ τῆς φλογὸς πομπῆς
 ἡρμῆος. αὐθις ὄρω γυλῶντά
 σι, ὡ καὶ Κρόνι, τὴν καὶ α
 σφοδρῶν τοῦ δράματ^ο· ἐγὼ
 δὲ τοὺς μητῶν μὲν Δα-
 μονας ἐπιδοσάμενον, μὰ τὸν
 Δι', οὐ σφόδρα ἠτιώμενον. ὁ
 τί δὲ καὶ τοὺς πατρῶους ἐπι-
 καλέσασθ, ἀναμνησθεῖς τῶν
 περὶ τοῦ φόνου ἡρμῆων, ὅ
 δὲ κατέξην ἰδωάμενον τῶν
 γέλωτα. οἱ λυσινοὶ δὲ περιε-
 πάντων τῶν πραγμ, οὐκ ἰδέε
 κρυον μὲν, σιωπῆ δὲ ἐνιδέε
 κνωτὸ λόπλι τινά, ἐς τὸ πῦρ
 ὄρωντο, ἄχρι δὲ ἀφηνιῆς
 ἐπ' αὐτοῖς, ἀπίωμῶ, φημι, ὅ
 μάταιοι· ὅ ἴδ' ἔδ' τὸ θέαμα,
 ὁππῶς μὲν γέροντα ὄρῶν,
 λυσινοῦ

coniecto, & versis ad me-
 ridiem oculis (etenim ipse
 quoque merides ad huius tra-
 gœdiæ partem attingebat),
 sic exorsus est: O' materni
 atque paterni demones, su-
 scipite me propiti. Quibus
 dictis aëlutum in ignem in-
 silijt, nec amplius à quoquam
 visus est, sed à flamma quæ
 multa erat, circumfusus dis-
 paruit. Iterum te, optime
 Cronie, fabulæ catastrophē
 ridentem video. Ego verò
 maternos demones inela-
 mantem per Iouem non ad-
 modum accusabam. At cùm
 paternos quoque inuocaret,
 recordatus eorum quæ de
 patris interfecti cede dicta
 fuerant, risum cōcinere non
 potui. Porro autem Cynicū
 rogam circumstantes, nul-
 las quidem profunde bāt la-
 chrymas: cæterum ipso si-
 lentio non vulgarem peritur-
 bati animi ægritudinem in-
 dicabant ignem inspicien-
 tes, donec vnà cum illis affe-

Etus graucolentia: Abeamus, inquam, ô stolidi. Neque
 enim voluptuosum hoc est spectaculum, senem assatum
 videre.

ἐνίσσης ἀναμιμναμύρους
 πονηράς. ἢ παειμύτι, ἔς
 ἀν' ἡραφούς τις ἐπιπλάτῃ, ἀς
 πελάσῃ ὑμᾶς, οἴους τοὺς ἐν
 τῷ δισμωτηρίῳ ἑτάρους τῷ
 Σωκράτῃ παραγράφουσι·
 ἐκάνοι μὲν οὖν ἠγανάκτου,
 καὶ ἰλοιδόροῦτό μοι. ἐνιοὶ δὲ
 καὶ ἐπὶ τὰς βασιλείας ἤξαν.
 ἔτα ἱππὴν ἠπέλημσα ξυπαρ-
 πάσας τινὰς ἐμβαλέην ἄς τὸ
 πῦρ, ὡς ἄρ' ἔποιντο τῷ Διδά-
 σκάλῳ, ἐπαύσαντο, καὶ ἀρλώλια
 ἔχορ, ἐγὼ δὲ ἱπανίων, ποικί-
 λως ἑτάροι, πῆξιμαυτὸν ἰν-
 νόου, τὸ φιλόδοξον, οἷον τί-
 θην, ἀναπογιστόμην, ὡς μὲν
 οὐτ' ὄϊρος ἀφνύλος καὶ
 τοῖς πάνθ' ἀναμασοῖς ἐν δόξῃ
 πῶσι, καὶ ὅπως ἐκάνω τὰνδρῖ,
 καὶ τὰλλα ἱμπλήκως καὶ ἀφνε-
 νομύφων βιβιακότι, καὶ ἕν ἄ-
 θαξίας τὸ πῦρός. ἔτα ἰν' ἵπ-
 λανον ποποῖς ἀποῦσι, ὡς
 θεῖσαντο καὶ αὐτοί. ὦρον δὲ ἔ-
 τι κατὰ κίψιδι ζῶντα αὐτόν.
 καὶ γὰρ καὶ τὸ δὲ καὶ πῆτεροῖα
 Διδάσ

videre, praesertim cum ita
 malo odore omnium nares
 impleantur. An expectatis
 dum pictor quispiam acce-
 dens vos depingat, quemads-
 modum in carcere iuxta So-
 cratem socij depicti sunt?
 His auditis illi indignabantur,
 & me cōvicij profcin-
 debant. A nonnullis quoque
 illorum ad fustes concursum
 est. Deinde verò cum essem
 illis comminatus, me corre-
 ptos per vim quospiam in
 ignem praecipitaturum, ut
 praceptoris sequantur ve-
 stigia, à caepo desierunt,
 & pacem egerunt. Ego au-
 tem à pyra regressus, equis
 dem varia meo cum animo,
 ô amice, voluebam, identi-
 dem mecum reputans cu-
 iusmodinam res esset gloria
 sitis & cupiditas, quippe qua
 sola quoque magni alioquî
 viri & admirandi omnes ex
 æquo caperentur, necum hic
 Proteus, cuius omnis vita

patû prudenter instituta, eò tantû tendebat, ut alijs admira-
 tioni esset, & stupori, prorsus flâmis nō indigni. Exinde multo
 tis occurrebâ, & ipsis spectatû cumibus. Etenim existimabant
 adhuc

ἠελίου, ὡς πρὸς ἀνίσχου-
 τα τὸν ἥλιον ἀσπασάμεν, ὡ-
 ὅσπερ ἀμύλη καὶ τοὺς Βραχ-
 μάνας φασὶ ποιεῖν, ἐπιβύου-
 ῶσα τῆς πυρᾶς. ἀπέστροφον
 δ' οὐδ' τοὺς ποιοῦν αὐτῶν,
 ἀζωρ ἤδη τετελεύθει τὸ ἔρι-
 ζον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ
 περισιπιδασον ἴδω, καὶ αὐ-
 τὸν ἴδῃ τὸν τόπον, καὶ τι
 λείψανον καταλαμβάνειν τῷ
 πυρῶς. ἔνθα δὲ, ὡ ἐταῦρε, μυ-
 εῖα πράγματα ἔχον, ἀπασὶ
 διηγούμεν καὶ ἀνακείνου-
 σι, καὶ ἀκευδῶς ἐκπύουσι με-
 νοῖς. εἰ μὴ οὐδ' ἴδοιμι τίνα
 χάριστα, ψιλὰ δὲ, ὡσπερ
 σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγού-
 μιν, πρὸς δὲ τοὺς βράνας, καὶ
 πρὸς πῶ ἀκρόασιμ κτηνότητας
 ἐπαγώδου τι παρ' ἐμῶν,
 ὡς ἐπεδὴ ἀνέφθη μὴ ἢ πυρᾶ,
 ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ
 Πρωτῆς, σεσμοῦ πρότερον
 μεγάλον ἕννεμον, οὐδ' μὴ
 καθμῶ τῆς γῆς, γύψ ἀναπλά-
 μιν

adhuc ipsum viuum relictu
 iri. Siquidem hoc prio-
 ri die fama sparserat, tan-
 quam ad solem orientem sa-
 lutaturus, quemadmodum
 aiunt fastitare Brachmanas,
 quando pyram sine inscen-
 suri. Itaque multos illorum
 ab incepto iinere absterrui,
 dicens omnem rem iam es-
 se confectam: quibus ne hoc
 ipsum quidem dignum erat
 diligentia, & si ipsum vidif-
 sent locum, ac nonnihil ab
 igne reliquarū inuenissent.
 Hic mihi, ὁ amice, infinita
 erant negotia, dum omni-
 bus percensero quarentibus,
 & singula exactè indagans
 tibus. Quoties ergo vides
 ram eminentis auctoritatis
 & gratiæ virum, illi omnem
 rem nudè & simpliciter ve-
 acta erat, quemadmodum
 tibi, commemorabam. Cæ-
 terum erga homines bardos
 & stupidos, & ad audien-
 dum suspēso animo inhan-

tes, magnificis & tragicis verbis efferebar, quod posteaquam
 pyra fuisset incensa, & semet Proteus iniecisset, facto sub
 initium ingenii motu, cum horrendo concussa terre mu-
 gitu,

ἦν ἰκ μίσις τῆς φλογός, οὐλοῖς ἐς τὸν οὐρανόν, ἀνθρώπινη μὲν γὰρ τῆ φωνῆ λέγων. ἔλιπον γὰρ, βάλω δ' ἐς Οὐλυμπον. ἰκάνοι ἦν οὐκ ἐς τὴν ἄποσον, καὶ πεσοκώσω ὑποφρίπτοντο, καὶ ἀνέριτόν μὲν λίζοντο, πότερον, πῆς ἔω, ἢ πῆς ἀνσμάς ἐνεχθεῖν ὁ γύψ. ἐγὼ δὲ τὸ ἐπὶ τὸν ἄπικενάμω αὐτοῖς. ἀπιδῶν δὲ ἐς τὴν πάντην, ἐπὶ τὴν τινὶ πωλιῶ ἀνδρῶν, καὶ νῦν τὸν δὲ, ἀξικίσις τὸ πρόσωπον, ἐπὶ τὸ πῶγωνι, καὶ τῆ νοιπῆ σιμόντι, τάτε ἀμὰ διηγῶ. μὴ τὸ πρῶτος, καὶ ὡς μετὰ τὸ κἀνθῶνα θιάσαιτο αὐτόν ἐν λαυκῆ ἰσθμῶν μικρόν ἔμπροσθεν, ἢ νῦν ἀπολίποι πριταξῶντα φῶνδρον ἐν τῆ ἑπασφῶν σοῦ κοθίνῳ τὲ ἰσιμμένον, ἔτ' ἐπὶ πᾶσι πῆσι θηκῆ, τὸν γύψα διομύμῳ ἢ μὲν αὐτὸς ἐφαρκεῖναι, ἀναπλάμφορ ἰκ τῆς πυρᾶς, ὅν

gium, vultur è flamma suba uolans, rectè in cælum iuisisset, magna voce humana dicens: Reliqui terram, in Olympum commigro. Illi his audiis obstupescébant aniamis, ac adorabant perhorrescentes: meq̄ interrogabant, virònam, ad auroram, an ad occasum versus subductus esset vultur. Ego vea τὸ quodcumque forte succurrebat, respondebam illalis. Porro vbi ad frequentem hominum celebritatem venissem, in virum canum incidi, & per Iouem, quantum ad vultum & barbam; & reliquam grauitatem attingebat, quantiuis precij: qui eum alia de Proteo circumstantibus percenseret, etiam hoc adiecit, quòd eum posteaquã combustus esset, aliquante ante in veste candida vidisset, ac nunc eudent hilarum in porticu Heptaphono, hoc est, septem vo-

eibus perstrepenste, obambulantiem reliquisset, oleaginis feris coronatum. Ad extremum super omnia addidit etiam vulturem. persanctè decierans, quòd ipsi ex pyra

ἐνδὸν μικρὸν ἔμπεδον ἀφ᾽ ἑ-
 καστῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλικῶν
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλικῶν
 τῶν πρόπορ. ἐννοεῖ τὸ λοιπὸν,
 οἷα ἄκός ἐπ' αὐτῶν ἔχουσιν,
 ποίας μὲν οὐ μελίπας ἐπισή-
 σιδαί ἐπὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ
 τίπτας οὐκ ἐπαγαγέσθαι, τί-
 νας δὲ κοράνας οὐκ ἐπιπέσει-
 σθαι, καθάπερ ἐπὶ τὸν Ησιό-
 δον τάφορ, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔ-
 κόντας μὲν γὰρ παρὰ τὴν Ηλείων
 αὐτῶν, παρὰ τὴν τῶν ἄλλων
 Ἑλλήνων, οἷς καὶ ἐπιπέσειν
 ἔλεγχον, αὐτίκα μάλα οἶδα
 ποίας ἀνασσομένης. φασὶ
 δὲ πάσαις σκιδῶν ταῦς ἐνδὸ-
 ξοῖς πόλεσιρ ἐπισπλάς ἔσ-
 πέμψαι αὐτῶν, ἔσθικας τινὰς
 καὶ παραινέσεις καὶ νόμους.
 καὶ τίνας ἐπὶ τῶν πρεσβυ-
 τῶν τῶν ἑταίρων ἐχρησθέν-
 σι νεκραγέλους καὶ νεκρο-
 σθόμους πεσαγορεύσας. τοῦ-
 τὸ τέλῃ τοῦ καροδάμου
 Πρωτίως ἐγένετο, ἀνδρὸς ὡς
 βραχὴ λόγῳ περιπαθεῖν, πῆς
 ἀλά.

subuolans fuisset conspe-
 ctus, quem ego paulò an-
 tē volantem dimiseram, in
 hoc, ut hominum stolido-
 rum & stupidorum men-
 tem dementaret atque delu-
 deret, Considera verò reli-
 quia, quæ propter ipsum (ut
 verisimile est) breui euen-
 tura sint. Qualēnam apes
 locum non sunt frequenta-
 tura? quæ verò cicadæ non
 accessura? quæ cornices
 non aduolatura, quemad-
 modum ad sepulchrum He-
 siodi, & similia? Sede-
 nim imagines quoque ab i-
 psis Eliensibus reliquisquē
 Græcis missas esse confir-
 mabat. hoc profectò sat
 scio, breui non paucas ere-
 ctum iri. Aiunt præterea
 omnibus fermè ciuitatibus
 celebrioribus ipsum scriptis
 epistolis misisse testamenta
 quædam, & exhortationes
 ac leges: ac quosdam pro-
 pter hæc ipsa legatos ex fa-
 miliaribus elegisse, funeris
 stringam,

fui nuncijs & cursoribus declaratis. Hic finis vitæ fuit
 infelicitis illius Protei, viri breui oratione cuncta per-
 stringam,

ἀλήθειαν μὴ οὐδ' ἐπιπόρῃ ἀ-
 ποβλήσαντο, ἐπὶ δόξῃ δὲ,
 καὶ ὡς παρὰ τῶν πομπῶν ἐς
 πᾶν, ἅπαντα ἀπόντο, ἀδ-
 κῆ πράξαντο, ὡς καὶ εἰς πῦρ
 ἀλιθῶν, ὅτι μὴδ' ἀπρᾶσαν
 τῶν ἐπαύων ἐμικρῶν, ἀνεί-
 σθητο αὐτῶν ἡρόδωτος. ἐν ἱ-
 Ἰσοί περὶ διηγήσασθαι πᾶν-
 ὄμοιαι, ὡς ἔχουσιν ἰστορῶν.
 ἡμῶν ἰκάνει μὴ γὰρ πᾶσα
 οἶδα, ὅθεν ἀκούσας μόν,
 ὅτι ἦκουσ' ἀπ' Συρίας διηγου-
 μίνου, ὡς ἀπ' Τρωάδος συμ-
 πλοῦσα μὲν αὐτῶν, καὶ τὸ τε
 ἀπὸ τῶν ἐν ὧν πᾶσι πρῶ-
 φῶν, καὶ τὸ μετὰ τὸν τὸ ὡς
 πᾶσιν, ὃ ἐπᾶσι λυσιφάνει, ὡς
 ἔχοι καὶ αὐτὸς τινὰ Ἀλκιβιά-
 δην, καὶ ὡς ἐπιταραχθῆναι μὴ
 ἔνυκτος ἐν μίση ὧν Αἰγύπτου,
 γνόφου καταβάντο, καὶ κύ-
 μα παμμύθηθον ἐγείραντο,
 ἐκόντες μὲν τῶν γυναικῶν ὃ
 θαυμαστός, καὶ θανάτου κρεί-
 ττορ ἐν δολῶν. ἀπὸ μικρῶν

stringam, qui ad veritatem
 nunquam respexit: propter
 gloriam verò & hominum
 laudem aucupandam, om-
 nia semper & dixerit & fes-
 cerit, adeò ut in ignem quò-
 que se per præceptis salu mi-
 serit, quando laudum titil-
 latione haudquaquam am-
 plius perfunctorus erat,
 quippe quas mortuus senie-
 re non poterat. Vnum ad-
 huc si addidero, verborum
 finem faciam, ut abundè
 habeas quod videas. Siquia-
 dem illa iam olim nosti,
 quippe quæ statim ut ex Sy-
 ria domum veni, ex me des-
 narrante audisti, ut à Troa-
 de una cum illo nauigárim,
 præter alias quas exercebat
 inter nauigandum delicias,
 etiam pueri formosum per-
 suasit in Cynicæ sectæ se ad-
 dicere, videlicet ut esset e-
 tiam illi Alcibiades. Et
 quemadmodum conterritus
 sit sub noctem in medio Ae-
 geo, oborta caligine, magnisq; fluctibus insurgentibus, vix
 cū mulieribus turpiter eiulárit admiráduus ille, visus sibi potior
 esse, quàm ut mortem oppetere debeat. Atqui aliquanto ante
 quàm

πὸ τῆς τριαντῆς, πὸ ἑννέα
 σχεδὸν πον ἡμερῶν, πλεόν,
 οἶμαι, τοῦ ἰκανοῦ ἡμερῶν
 ἢ μὲν τε τῆς νυκτὸς, καὶ ἰά-
 λω πνεύμα μάλα σφοδρῶ.
 ταῦτα δὲ μοι Ἀλέξανδρ' ὁ
 ἰατρὸς διηγήσατο, μετακλυ-
 θῆς, ὡς ἐπισκοπέσῃ αὐτόν.
 ἔφη οὐ καταλαβῶν αὐτόν
 χαμῶ ἀνλιόμωρον, καὶ τὸ
 φλογιδὸν οὐ φέροντα, καὶ ψυ-
 χῶν ἀτοκῶτα πάνυ ἰρωτι-
 κῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δουῶναι.
 καὶ τοὶ ἄπῃ ἔφη πρὸς αὐτόν,
 ὡς ἂ πάντως θανάτου δλοιο-
 το, ἡγῆσθαι αὐτόν ἐπὶ τὰς θύ-
 ρας αὐτόματόν, ὡς καλῶς ἔ-
 χασθαι ἐπιδοῦναι, μὴ δὲ τοῦ πνε-
 ρὸς δλοίμωρον τὸν δ' αὖ φά-
 ναι, ἀπ' οὐχ ὁμοίως ἔνδο-
 ξ' ὁ τρόπ' ἔχοντ' αὐν, πᾶ-
 σι κοινὸς ἄν. ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρ' ὁ. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς
 πὸ ποσῶν ἡμερῶν ἔδωκ' αὐ-
 τὸν ἐγκρισμόν, ὡς ἀφ' ἁλα-
 κρῶσαι τῷ δριμῇ φαρμάκῳ.

ὄρας, quam diem suum obiit, ante
 nouem ferme dies plus quam
 sat erat, ut opinor, cum aua-
 riter deuorasset, sub no-
 ctiem vomuit, ac febricula
 valde vehementi subito cor-
 reptus est. Hæc mihi Alex-
 ander medicus denarra-
 uit, accersitus in hoc, ut eum
 inspiceret. Ait ergo se il-
 lum semet humi voluentem
 deprehendisse, æstuantem
 morbum perferre non va-
 lentem, ac frigidam valde
 desideranter postulantem:
 se verò non dedisse. Dice-
 bat quoque ita ad illum di-
 xisse sese: quòd si prorsus
 mortis amore & cupidita-
 te teneretur, ipsam vltro
 breui ad ianuam esse veniu-
 ram, ita ut ignis sibi super-
 uiscaneus ad hanc maturan-
 dam esse videretur. Ad
 quæ ita respondisse Pro-
 teum aiebat: Atqui haudè

ὁρᾶς, οὐ πάνυ τοὺς ἀμύλων=
 ποῶτας ὁ Αἰακὸς παραστῆ.
 χίται, ὁμοίον ὡς εἰ τις ἐπὶ σὺν
 ῥῶν ἀναβύσθητι μίμων, τὸ
 ἐν τῷ ἀναβύσθητι πρόσλασμα
 θρασυδοί. τί σοι δοκῆ ὁ Δη-
 μόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδῃ; καὶ
 ἀξίαν γιγασσά ἀρῆμι ὡς ἀν-
 ῥῶν καὶ τοι πόθῳ εἴχῃ ἐκεί-
 νῳ τοσοῦτον γίγνωτα; οὐδὲ
 ἐν ᾧ φιλότις, καὶ καὶ αὐτὸς
 ἢ μάστιγι, ὁπόταν τῶν ἀνδρῶν
 ἀνέσῃς θάυμαστον αὐτόν.
 ties alios eundem admirantes audieris.

Videte ut nō omnino Aea-
 cus cacutientes suscipiat?
 Non absimile si quis iamiam
 in crucem ascensus, digiti
 vulnifesculo medeat. Quid
 tibi facturus fuisse videtur
 Democritus, si horum spe-
 culator contigisset? Nunquid
 pro dignitate virum derisisset?
 Et vnde tantus misero
 risus suppetisset? Proinde,
 amice, ride et tu ipse, ac tum
 maximè & effusissimè, quos

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

IN Peregrino simulatae tantum sapientiae imaginem
 Lucianus haud dubie ostendere voluit. Quid enim il-
 lo insolentius, aut popularis admirationis (quam vnam
 omnes sua prodigiosa viuendi ratione constat venatos
 esse Philosophos) cupientius? Quem in tantum gloriae
 sitis excaecauerat, ut omnibus absumptis admiratio-
 nis captandae praestigijs, quibus vulpi oculos demen-
 tare solitus est: demum etiam semet flammis absumen-
 dum sacraret, non ob aliam causam, quam ut mortuus
 quoque admiratione esset populo. Nec mihi dubium
 est, in hoc Peregrino Lucianum, summae virum pru-
 dentiae, indicium facere voluisse, cuiusmodi res esset
 ambitiosae gloriae cupiditas, quam inconsulta, quam
 praecipens, & quam ferè semper temeritatem comitem
 secum habeat, & φιλαυτίαν sociam. Nec verò vsq; ad eo
 popula-

popularium animis facessit negocium, quam excelsos
 animos ferè occupat: & quò altiori magnitudine mens
 prædita fuerit, hoc facilius hæc sibi cogitur, tantoque im-
 pensius gloriæ desiderio infestatur: ita vt præclare scri-
 pserit Lucianus: τὸ Φιλόδοξον μόνον ἄφικτον, & τοῖς πνευ-
 θαῖν ἡγεσιῶν ἐν αὐτῷ δεκόμεναι: Animi abiecti & sordidi reb. ca-
 piuntur humilibus, at sublimes & excelsi illam internam
 in altorum animis repositam opinionem affectant. Et
 huius consequendæ gratia nihil non faciunt, parum
 nonnunquam reputantes, quàm prudenti consilio in-
 iudiosam capent gloriàm. Videmus nostro seculo in-
 numerabiles peregrinos semet, vt Protheus, in omnia
 vertentes, tantum in hoc, vt sint aliquid: hoc est, vt He-
 fiodus loquitur, ῥήτοί τε, Φατοί τε, ne desit mûndo quod
 de illis loquatur, vt habeant præclarum apud omnes
 & eruditionis & ingenij testimoniùm: non animad-
 uercentes interim, se quadam animi cæcitate & præci-
 pitantia, qua illis imposuit Φιλανθία & ambitio, dum
 omnia miscet, in summam ruere infamiam. Usque-
 deò miserè nonnulla sutiunt, & sedulò venantur ἢ δὲ
 ἴσθιον ἐκείνο δδξάριον, vt patiantur citius veritati iniuriam
 fieri, quàm illorum periclitetur existimatio. Est quidem
 omnibus commune laudis & gloriæ certamen propo-
 situm, sed ad hanc vt non nisi per sudorem & laborem
 patet aditus, ita non alia quàm virtutis, hoc est legiti-
 ma via penetrandum est. Tam quisquè peculiarem viam
 ad laudem consequendam sternit & aperit, quæ an
 laudis appellatione digna sit, viderint ij qui tanto pe-
 re ad hanc & multorum exitio & offendiculo aspirant.
 Sed nimium multa philosophari sumus. Cæterum in
 Peregrino præter cætera illud quoq; videre est, quàm
 nihil in rebus diuinis sapiat humana ratio, etiàm pru-
 dencia philosophica exculitissima. Quis enim nega-
 bit, Lucianum summi virum fuisse ingenij: at quam
 nasurè subsannet Christianismum, palàm est: conui-
 tia eructans in ipsum quoque Christum, quem ἀπί-
 στωλοπτορδιόν σφισιλω, hoc est, de palo suspensum
 uuuu 2 Sophistam

Sophistam cognominat, & alia commemorat, confidens quæ à tenentis & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire videtur Gellius, author satis eminens.

a PENTHEVS.] *Vide quæ de eo annosauimus in Saturnalibus. b NÓNNE veió.*] Igne mori multi gloriosum putant, inter quos etiam fuit Colanus: qui se vltro incendio obtulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & historicus, scribit à se visum Zarmanohegam Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremavit, quòd abundè vixisset, in cuius tumulo ita inscriptum fuit: Ζαρμανοχέγας Ἰνδὸς ἐπὶ θανάτῳ βαπτὼν, κατὰ τὴν πρόγνωσησίν, αὐτὸν δὸνδανυθῆσας, κείναι: hoc est, Zarmanohegas Indus ex Bargoa, iuxta patrios Indorum mores, seipsum immortalem faciens, hic iacet. c Etenim haud dubitanter.] Imò qui animæ immuria itatem credunt, feliciores sunt ijs qui animum interire cum corpore, & ut corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur: de quorum numero sunt, C. Iulius Cesar, in ea oratione quam contra Casilinam habuit, & Cicero pro Cluentio: cum aliter in Leio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quam vis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigis, ea repetere non sum veritus. d Epictetus.] Hic ex Hierapoli Phrygiæ vrbe fuit oriundus. Romæ Epaphrodito cuidam, Neronis familiari seruiuit. e Hercules.] Cum se ipsum magnitudine dolorum victus, in rogum coniecisset, vnus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.] *Vide Plutarchum in eius vita, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.*

ΔΡΑΜΕΤΑΛ. FUGITIVI.

Bilibaldo Birkheimero interprete.

ARGUMENTVM.

Rvrsus inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos, quos sub fugitiuorum nomine non solum ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerosque ostendit, verum etiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solum ven-